

توطئه ضد انقلاب، مائوئیستها و لیبرال ها علیه انقلاب، به بهانه «بازگشایی دانشگاهها» را خنثی کنیم

آمریکا سعی دارد با فروختن آتشهای چینی و انحراف ذهن بر آن لحظه مسعدی دست یابد که حریق اصلی انقلاب را در شعله های خود خاکستر کند. حلقه ای از سلسله این آتوپیها قرار است امروز بعد از ظهر در تهران، بدست گروهک های امریکائی-مائوئیستی (بویژه میکروز، رزمندگان و فراه کارگر) مخالف انقلاب، مطرودین انقلاب، ساواکرها، ابراهیم و متاسفانه افراد خام و فریب خورده ای که نگاهشان بیوسته در سطح می-بقیه در صفحه ۲

امپریالیسم آمریکا و ضد - انقلاب پرورده اش از فرصتی برای ایجاد مرجع مرجع و آشوب و درگیری، منظور تضعیف و نابودی انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، استفاده میکنند. بویژه در دوران اخیر، که امپریالیسم آمریکا، خصمین از شکست توطئه های خود، هتیمین توطئه را علیه انقلاب و جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده است، در تدارک زمینه اجرای این توطئه، میکوشد که در هر گوشه از کشور مشرعی برپا کند، شاید «خبر» اودر آن باشد. امپریالیسم

امام خمینی: هر گروهی که بیشتر مورد حمله بود و این اشخاص منحرف، بیشتر باو حمله میکردند، برای ملت مفیدتر است

و از جمله علیه عشایر غیور ایران انجام شده است، از نقش این عشایر در نبرد با تجاوزگران صدامی یاد کردند.

امام خمینی همچنین به توطئه ای که دشمنان انقلاب علیه تیروپ های مسلح انقلاب و از جمله علیه ارتش و سپاه پاسداران در جهت منحل شدن این ارگانها، انجام می گرفتند می گیرد، اشاره کردند و از جمله گفتند:
بقیه در صفحه ۲

امام خمینی، رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، دیروز در مقابل تعدادی از خانواده های شهیدای رودسر، کاشان و تبریز و اعضای ستاد فرهنگی جهاد سازندگی، در حسینیه چماران سخنانی ایراد کردند.

امام خمینی در سخنان خود، ضمن اشاره به جنایاتی که در زمان رضاخان و پسرش محمد رضای ملوم علیه مردم ایران

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۴۱۸۵
سه شنبه ۲۳ دی ۱۳۵۹، مطابق با
۲۰ ربيع الاول ۱۴۰۱، بها: ۱۵۰ ریال

بر ادامه نبرد دلاورانه رزمندگان انقلاب

یکی از ارتفاعات استراتژیک نوار مرزی ایلام به تصرف رزمندگان انقلاب درآمد

در دومین بزرگ و نوله های هفتی عراق در منطقه فاو نابود شدند
در گروز گذشته در منطقه خرمید ۵۰۰ نفر از تجاوزگران صدامی کشته شدند

ایلام سردیروز (۲۱ دیماه) ضمن تاسی با خبرگزاری پارس، این خبر را تأیید کرد و گفت: در نتیجه نبردهای ۳ روزه اخیر، ارتفاعات مرزی استان ایلام به اهتزاز درآوردند. فرماندار

روز گذشته (۲۱ دیماه) حماسه - آفرینان انقلاب، یرجم جمهوری اسلامی ایران را بر فراز یکی از ارتفاعات مرزی استان ایلام به اهتزاز درآوردند. فرماندار

رزمندگان انقلاب در طی روزهای گذشته با ادامه تهاجم خود بر دشمنان متجاوز، ضربات کوبنده ای بر آنان وارد آوردند. به گزارش خبرگزاری پارس:

در باره اظهارات اخیر آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور

دفاتر حزب توده ایران را باز پس دهید!

مطبق بر قانون، موافق منطق و لذا مورد تأیید ماست. پیش از ایشان دیگر ستورین درجه اول جمهوری اسلامی ایران نیز چون دادستان کل کشور، وزیر کشور، امام جمعه تهران و... حمله به دفاتر احزاب سیاسی را خلاف قانون دانسته و محکوم کرده بودند. اما متاسفانه علیرغم این اظهارات صحیح و موعظگیری - های مسئولان، نزدیک به شش ماه از اشغال دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران و دفتر مرکزی نام «مردم» در تهران و ماها از اشغال دفاتر حزب توده ایران و نامه «مردم» در بسیاری از شهرستانها، توسط عناصر غیر- بقیه در صفحه ۲

نزدیک به شش ماه از اشغال دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران و دفتر مرکزی نامه «مردم» توسط عناصر غیر مسئول میگذرد

آقای مهندس میرسلیم، معاون سیاسی وزارت کشور، در گفتگویی با روزنامه «میزان» (۲۱ دیماه ۱۳۵۹)، درباره فعالیت سیاسی احزاب و گروهها و دفاتر آنها، مطالبی اظهار کرده اند. آقای مهندس میرسلیم در پاسخ این سؤال که: «بطوریکه اطلاع دارید، در چند ماه اخیر مراکز بعضی از احزاب و گروههای سیاسی قانونی، مورد حمله و تجاوز عده ای ناشناس یا شناخته شده قرار گرفته و بتصرف آنها درآمده است. با توجه به اینکه فعالیت سیاسی برای احزاب و گروههای سیاسی، مادامیکه حکمی از سوی مراکز قانونی تصویب نگرفته صادر نشده است، آزاد می باشد، در برای بازپس گرفتن آنها چه اقدامی لازم است که انجام گیرد» اظهار داشته است:

«صرف ساختمانها و مراکز فعالیت احزاب سیاسی هیچگونه مجوز قانونی ندارد و این وظیفه صاحبان ساختمانها یا مسئولان احزاب و گروههای سیاسی است که به مراجع قضائی شکایت کنند تا پس از آنکه حکم تخلیه

حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی:

تامتجاوز و اشغالگر در خاک کشورمان هست، نه مذاکره میکنیم و نه آتش بس را می پذیریم

صفحه ۲

ریگان در انتظار حکومت لیبرالهست!

بنابه آخرین خبر آسوشیتدپرس (مندرج) در روزنامه کیهان، ۲۲ آوریل (۲۰۹۱) ریگان رئیس جمهور منتخب ایالات متحده آمریکا، در یک مصاحبه مطبوعاتی در لوس آنجلس، گفت: «... من شک دارم که در ایران دولتی وجود داشته باشد.»
ریگان افزود: «برقراری رابطه با ایران وقتی ممکن است که عناصر مائه روزی در ایران روی کار آیند.»
***
سؤال: آیا این هتاصر مائه روتر، که ریگان در انتظار حکومت آنهاست، جز لیبرالها چه کسانی میتوانند باشند؟

نبرد انقلابیون السالوادور اوج تازه ای میگیرد

بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای مسلح انقلابی السالوادور درآمده است

صفحه ۸

درس عبرت از کودتاچیان ۲۸ مرداد

«شاهد»:

«باند ائتلافی «توده - نفتی»، با شدت بیسابقه و حتی تعجب آوری از حکومت مصدق دفاع و تکبیلی میکنند... آیا از آن هنگام که این حزب خائن وارد فعالیت سیاسی شد تاکنون، کسی بیاد دارد که بدینگونه از دولتی پشتیبانی و حمایت کرده باشد... باید دید که آقای دکتر مصدق چه منافع بزرگی را برای این باند جاسوس و بیگانه پرست تضمین نموده است که اینگونه پرواتهور دور شمع دولت مصدق میگردند و خود را در آتش عشق این «پیشوای» سابق میسوزانند...»

«شاهد» ارگان دکتر مظفر بقائی کرمانی، (از عاملان درجه اول کودتای ۲۸ مرداد) - ۲ تیرماه (۱۳۳۲)

«انقلاب اسلامی»:

«حزب روسی توده، کمر بر تابدی حکومت ملی دکتر مصدق بسته بود.» (سرمقاله ۲۵ آذر ۱۳۵۹)

«میزان»:

«حزب توده... بادلائل و بهانه های بی اساس تظاهرات و راه پیمائی های متعدد براه انداخت و در اعلامیه های راه پیمائی اش تهدید کرد که چنین و چنان خواهد کرد و مردم را بجان یکدیگر خواهد انداخت و چنین هم کرد... و دود حادثه بچشم مصدق میرفت... حزب توده بدین ترتیب نهضتی را که تا پایان پیروزی پیشرفته بود، به شکست اندوهبازی دچار ساخت.» (سرمقاله، ۸ آذر ۵۹)

انجمن های دانشجویان مسلمان دانشگاهها و مدارس عالی:

«سیاست حزب توده در قبایل نهضت ملی کردن نفت و دولت ملی دکتر محمد مصدق و خیانت آشکار رهبری آن حزب تا جائیکه منجر به تحقق کودتای ۲۸ مرداد گردید!»

(از اعلامیه مورخ ۳۰ آذرماه ۱۳۵۹)

ما از موضعگیری «میزان» و «انقلاب اسلامی»، تمجیب نمی کنیم. جمل حقایق تاریخی و تکرار تبلیغات امپریالیستی علیه حزب توده ایران، روش میسنگی آنهاست. شکستی ما از «انجمن» های دانشجویان مسلمان، پیرو سازمان مجاهدین خلق ایران است که این دروغها و افتراات امپریالیستی را علیه حزب توده ایران تکرار می کنند.

تمتع بر روی این تشابه شکست انگیز، بسی آموزنده است.

برای مبارزه با امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحد شویم!

هجت الاسلام هاشمی رفسنجانی:

تأمین تجاوز و اشغالگر در خاک کشورمان هست، نه مذاکره میکنیم و نه آتش بس را میپذیریم

هجت الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی ایران عصر دیروز در یک مصاحبه مطبوعاتی با خبرنگاران داخلی و خارجی شرکت کرد و به سئوالات آنان پاسخ گفت. وی در مورد اغتشاشاتی که ضد انقلابیون قصد ایجاد آنرا دارند، گفت: «ما همیشه انتظار تحریکهای مرموز متون پنجم را داریم و الان که جنگ به مرحله حاد رسیده، اینباتی که بنات بسرای اربابان خدمت میکنند، از اینگونه حرکات طبعاً می کنند، ولی مطمئناً مسئولان نخواهند گذاشت که آنها جاناندر بهای بزنند».

هجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، در پاسخ به این سؤال که: «فکر میکنید گروگانها را میتوان ساخت و یا باید منتظر تاجیه کار حکمت شده، گفت: «حکمت ریطی به آزادی گروگانها ندارد. حکمت یکی از مسائل بین ما و آمریکاست که بعد از آزادی گروگانها، اختلافات مالی که وجود دارد، در اثر لغو کارساری اشترکها، اگر با مذاکره حل نشد، با حکمت حل میشود. آزادی گروگانها میتواند ریش از حکمت خیرنگار دیگری پرسید: «آیا

یکی از ارتفاعات...:

بقیه از صفحه ۱

بین نیروهای جمهوری اسلامی ایران و سربازان صدام کافر، حدود ۵۰۰ نفر از قوای دشمن به هلاکت رسیدند. وی ضمن اشاره به اهمیت استراتژیک موضعی که نیروهای انقلاب به تصرف در آورده اند، خاطر نشان کرد که نیروهای انقلاب پس از استقرار در این محل، منطقه را مین گذاری کردند.

ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، در اطلاعیه شماره ۳۷۱ خود بخشی از عملیات ۲۴ ساعت گذشته (۲۱ دی) رزمندگان نیروهای مسلح انقلاب را اعلام کرده است. در این اطلاعیه از جمله آمده است:

۱- در ساعت ۲۱:۳۰ روز گذشته خلبانان شجاع نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران یک فروند هواپیمای میک ۲۳ عراقی را در یکی از ارتفاعات غرب کشور هدف قرار داده و آنرا سرنگون ساختند، که هنوز از سرنگون ۲ نفر خلبانان هواپیمای مهاجم عراقی اطلاعی بنمست نیامده است.

۲- روز ۲۰ و ۲۱ دی ۱۳۵۹ فروند هلی کوپتر ارتش متجاوز عراق در منطقه آبادان قصد حمله به یگانهای ارتش جمهوری اسلامی ایران را داشتند، که جانبازان ارتش جمهوری اسلامی ایران موفق شدند یک فروند از هلی کوپترهای متجاوز عراقی را هدف قرار دهند و آنرا سرنگون سازند.

۳- روز گذشته، تویخانه نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی

ایران مواضع نیروهای عراقی را در ام الرصاص و الملامر زیر آتش شدید قرار داد و تلفات و ضایعاتی به ارتش عراق وارد کرد. دشمن با آتش توپخانه شهرستان شوش را هدف قرار داد و به یک بیمارستان و تعدادی خانه مسکونی خساراتی وارد ساخت.

در منطقه اندیشک، نبرد با آتش توپخانه و خمپاره انداز ادامه دارد. در این منطقه، بر اثر اصابت ترکش خمپاره دشمن ۵ سرباز، یک درجه دار و یک مهندس از دلوران ارتش جمهوری اسلامی ایران مجروح شدند.

۵- در مناطق اهواز، دزفول و سوسنگرد تبادل آتش بین رزمندگان جانباز اسلام و نیروهای عراقی ادامه داشته است.

۶- در جبهه های ذوالفقاری آبادان، پهنشیر و مارد نیروهای دلور ارتش اسلام خسرات مہلکی به دشمن وارد آوردند، که دشمن، بتلافی شکستهای نظامی خود، قطاری شبر آبادان را با توپخانه زیر آتش قرار داد و خساراتی بنطاق مسکونی وارد کرد.

در این عملیات ۹ تن از رزمندگان جانباز ارتش جمهوری اسلامی ایران جان خود را تقدیم انقلاب اسلامی کردند و تعدادی مجروح شدند.

۷- در جبهه غرب، دلوران رزمندگان ما با اجرای آتش توپخانه و تانک بر مواضع دشمن در منطقه گیلانغرب، ۱۰ دستگاه تانک دشمن و یک انبار مهمات آنها را منهدم کردند و تعدادی از افراد ارتش متجاوز صدامزود را کشته و زخمی ساختند و ۲۶ تن از آنان را به اسارت گرفتند. همچنین در جبهه ملکشاهی، در روز ۱۹ دیماه، رزمندگان ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران یک قبضه تفنگ ۱۰۶ میلیمتری، یک عراده توپ، یک قبضه ضد هوایی و تعدادی سنگر انفرادی و گروهی دشمن را منهدم و حدود ۸۳ نفر از افراد دشمن را اسیر و تعداد زیادی را کشته و زخمی کردند.

در این جبهه ۸ نفر از نیروهای دلور ما به درجه شهادت نائل شدند.

در یکی دیگر از ارتفاعات این منطقه در اثر درگیری با دشمن متجاوز، ۴ نفر از جوانان دلور زاندارم نیز شهادت رسیدند.

۸- قهرمانان نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران، در روز ۱۹ و ۲۰ دیماه، در منطقه فارس، خسارات سنگینی به یک فروند ناوچه دشمن وارد ساختند و ۲ مخزن بزرگ و چند لوله نفت عراق را منهدم کردند.

امام خمینی...:

بقیه از صفحه ۱

«الان بحمدالله پاسدار و پاسبان و ژاندارمری و ارتش و عشایر و سایر قوای مردمی و بسیج و همه اینها هماهنگند و قدرت باطل را در هم کوفته اند و خواهند کوبید این نقشه ها بود که آنها کشیده بودند. امروز هم درصدد همین نقشه ها هستند و شما باید منتظر باشید از این چیزهایی که منتشر می کنند، شما باید توجه داشته باشید که هر گروهی که بیشتر مورد حمله

بود و این اشخاص متحرکه بیشتر به او حمله می کردند و می کنند، بدانید که این برای ملت مفیدتر است و برای اجانب ضررتر. اگر دیدید پاسدارها را بیشتر می کوبند، بدانید آنها از پاسدار زیاد می ترسند. اگر دیدید ارتش را سرکوب می خواهند بکنند و یا ملت جدا کنند بدانید که از او هم می ترسند و همینطور اگر دیدید روحانیان را می خواهند از صحنه بیرون کنند بدانید که آنها از روحانیون می ترسند و فریبند در شایق هم»

دبیر کل حزب کمونیست شیلی:

حق خلق شیلی در استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود، حتی بدون چون و چراست

لویس کوروالان، دبیر کل حزب کمونیست شیلی گفت: «حق خلق شیلی برای استفاده از قوه قهریه برای دفاع از خود در مقابل خشونت و حکومت خودسرا که داروسته فاشیستی، حتی بدون چون و چراست».

دبیر کل حزب کمونیست شیلی، که در مصاحبه با روزنامه ایتالیایی «پاترسرا» سخن می گفت، اضافه کرد: «سرنگون ساختن دیکتاتوری و اعاده دموکراسی، مانند گذشته، هدف عمده حزب کمونیست (شیلی) است. جهت اصلی سیاست ما، مبارزه و تحکیم توده ها است، و در چارچوب این سیاست، ما حق داریم که از اشکال و روشهای گوناگون مبارزه استفاده کنیم».

کوروالان گفت: «حزب کمونیست شیلی هرگز بطور اصولی مبارزه مسلحانه را، بعنوان یکی از وسایل سرنگون کردن دیکتاتوری رد نکرده است. حق خلق برای قیام، حتی مقدس است که احتمالاً مجبور خواهد شد در شرایط امروزی، هنگامیکه رژیم پیتوشه آخرین امیدهای فترهای معینی از مردم را برای انتقال مسالمت آمیز به دموکراسی بیاد داده است، اعمال کند».

دبیر کل حزب کمونیست شیلی افزود: «با اصطلاح همه پرسی که طی آن، قانون اساسی فاشیستی در سپتامبر سال گذشته به تصویب رسید و ادامه قدرت پیتوشه تا سال دو هزار قانونی شد، نمایانگر افزایش فشار و زورگویی به خلق است. علیه مخالفان دائمی شدن قدرت پیتوشه، فشارهای وحشیانه اعمال می شود. عملیات تپسی در نواحی کارگرنشین و مراکز دانشجویان صورت می گیرد. بموجب فرمانی، صدر حزب دموکرات مسیحی، نمی تواند بکشور بازگردد».

کوروالان همچنین اضافه کرد: «استبداد سرنگون خواهد شد. تردیدی در این مورد وجود ندارد. اما سرنگونی بخوبی خود صورت نمی گیرد. مردم شیلی، به نیاز پایان دادن به استبداد و وحشت در کشور خود، نظامی براساس عدالت اجتماعی برقرار خواهند کرد».

توطئه ضد انقلاب...:

بقیه از صفحه ۱

نزد و قادر به شناختن عمق مسائل نیستند، برپا گردد. قرار است امروز سالگرد گشایش دانشگاهها در آخرین سال حکومت طاغوت- بهانه لغزش به تعطیل دانشگاهها قرار گیرد.

تعطیل دانشگاهها از آنجا آغاز شد که نظام آموزشی عالی میبایست از کثافات فرهنگ استثمارگریزانه های «تمدن غربی» تطهیر شود. ما پیوسته بر ضرورت انقلاب فرهنگی در کل سیستم آموزشی تاکید کرده و آنرا بخش جدائی ناپذیر انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی مردم ایران دانستیم. در عین حال تعطیل دانشگاهها را هرگز ضرورت انقلاب فرهنگی ندانسته و معتقد بودیم که تحولات دگرگونیهای ضرورت در سیستم آموزشی را میتوان در شرایط ادامه کار دانشگاهها هم به انجام رساند. ما پیوسته هشدار داده ایم که تعطیل دانشگاهها ویسی تکلیفی دها هزار دانشجو و استاد و کارمند میتواند زمینه مساعدی برای توطئه های ضد انقلاب باشد، و لذا باید بهانه بدست ضد انقلاب نداد.

اما از سوی دیگر- همواره دانشگاهیان متمدد و انقلابی، اعزاز دانشجو و استاد و کارمندان بیوش داشته ایم که متوجه توطئه ها و تفرق افکنی های امپریالیسم آمریکا و ضد انقلاب پرورده اش باشند و اقدامات خود را برای بازگشایی دانشگاهها، با منافع کل انقلاب سازگار سازند و از شیوه های مذاکره و مشورت و تفاهت استفاده

کنند و نه رویارویی با نظام جمهوری اسلامی ایران.

گروهک های آمریکائی - مائوئیستی، که از آغاز با انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ۲۲ بهمن سرسبز داشته اند و از همان نخستین روز پیروزی همراضد. انقلاب آشکار سنگ پایه توطئه علیه جمهوری اسلامی را گذاردند، خود آتش افروختند و هر کجا آتشی بود، همه افکندند، اکنون باپخش اعلامیه های، نه فقط از دانشجویان و دانش آموزان، بلکه از کارگران و زحمتکشان تهران دعوت کرده اند که امروز در برابر دانشگاه تهران گرد هم آیند و این روز را به «روز اعتراض به تعطیلی دانشگاهها» تبدیل کنند.

اما هر دانشجو و دانش آموز میباید دوستی میداند که ۲۳ دی ۱۳۵۷، روز پیروزی دانشگاهیان انقلابی و ضد امپریالیست بر نظام چور و ظلم و ترور طاغوت بود و تعطیل امروزی دانشگاههای ما، برخاسته از نیت انقلابی است و به قصد ایجاد دگرگونی در نظام آموزشی و هماهنگ ساختن آن با انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی ما صورت گرفته است، هر چند که اجتناب از آن میسر بود.

ضد انقلاب آشکار، گروهک های آمریکائی - مائوئیستی و پشت سر آنان لیبرال های خفیه کرده، میخواهند به تعطیل دانشگاهها در دوران انقلاب، همان خصلت و وزن و کیفیت و معنایی را بدهند که تعطیل دانشگاهها در دوران طاغوت داشت. تضاد نیست که مقارن با این سالگرد، ارکان لیبرالها سه روز متوالی سرمقاله های خود را به «تعطیل دانشگاهها» اختصاص میدهند، تا

دانشجویان و دانش آموزان انقلابی!

ما امروز با امپریالیسم آمریکا در جنگیم، که قصد نابودی انقلاب ما را دارد. باید یا همه توان و امکانات خود توطئه های امپریالیسم آمریکا را ناکام گذاریم. در دوران طاغوت، معیار انقلابی بودن و میهن دوست بودن، مبارزه فعال برای سرنگونی آن رژیم پلید بود، و در دوران پیروزی انقلاب، انقلابی بودن و میهن دوست بودن، بمعنای مبارزه برای حفظ دستاوردهای انقلاب و پشتیبانی از نظام جمهوری اسلامی است. شما که در دوران طاغوت، با پیگیری در مبارزه، صفحات درخشانی بر کارنامه مبارزات استقلال طلبانه و رهائی بخش دانشجویان و دانش آموزان افزودید، امروز نیز با خنثی کردن توطئه ضد انقلاب، مائوئیست ها و لیبرال ها، نشان دهید که همچنان از زمره پاسداران غیر انقلابیید. درود بر شما!

این هفته در نامه «مردم» بزبان کردی می خوانید:

- امام خمینی: ایران به هیچ جا وابسته نیست و این بهترین چیزی است که جمهوری اسلامی آورده.
- آرامش انقلابی را حفظ کنیم، رزمندگان انقلاب، تا پیروزی نهایی بر تجاوزگران صدامی، قهرمانانه می رزمند.
- رفیق محمد فرهاد، دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست پنکلاش را آزاد کنید.
- به همدارباش سیاه پاسداران انقلاب پاسخ مثبت دهید.
- بیانیه حزب کمونیست عراق، قلمنامه تظاهرات میلیون روز ۲۸ صفر.
- آمریکا را بزرگترین دشمن جانیاتکار خود می دانیم.

نامه «مردم» بزبان کردی هر هفته سه شنبه ها منتشر می شود

کمک مالی به حزب سوده ایران یک توطئه انقلابی است!

از تویرکان ۲۶۰۰۰ ریال ج. وف. از ساری ۱۱۰۰ ریال دهقانی از پایین رسته کیاکلا ۱۰۰۰ ریال

علاقتمندان می توانند کمک مالی خود را بحساب بانکی به نام تپی کمیته رسته کیاکلا ۳۲۳۲ تمبه ۴۱۸ بانک ملی ایران (تمبه دهخدا)، خیابان شهید دکتر حسین فطمی بپردازند.

دوسال خرابکاری امپریالیسم و

لیبرال هادر و وابط ایران ولیبی

نگاهی به ماجرای تاسفبار ناپدید شدن امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، از آغاز تا امروز، می‌تواند بیش از پیش نقش مخرب امپریالیسم آمریکا، عمال وابسته به آن و لیبرال‌ها را در جریان موضع‌گیری کاملاً بی‌گام علیه انقلاب ایران برهمنگان روشن کند.

از «آیندگان» آغاز شد

تعبیر انگیز نیست، اما تازه است که بدانید اولیای ماجرای «ناپدید شدن امام موسی صدر» و «قطعی ناپدید وی در لیبی» در روزنامه «آیندگان» درج گردید! آری، «آیندگان» داریوش همایون، «آیندگان» بی‌آینده امپریالیسم و صهیونیسم، «آیندگان»، در ۲۶ شهریور ۵۷، نوشت:

... مسلمانان حکومت لیبی را مسئول ناپدید شدن امام موسی صدر می‌شاسند...

به تاریخ خبر توجه کنید! یعنی در روزهای اوچگیری انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ایران، و درست در همان روزهایی که امپریالیسم آمریکا، نقشه مقابله با انقلاب هنوز به پروری نرسیده مارا می‌کشید، «آیندگان» (تنها و تنها «آیندگان» هیچ یک از روزنامه‌های دیگر این خبر را نداشتند) مأموریت یافت، تا در پوشش یک خبر مجهول‌الیه، به رابطه آئینده ایران و لیبی لطمه زند و از همان موقع انقلابیون دو کشور را در برابر هم قرار دهد. به این ترتیب بود که «آیندگان»، روزنامه‌ای که بودجه‌اش را صهیونیست‌ها تأمین می‌کردند، صهیونیست‌هایی که سال‌ها است بر شیعیان لبنان ظلم روا می‌دارند، وظیفه دل‌سوزی نسبت به امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، را بر عهده گرفت! «آیندگان»، در اول مهرماه ۵۷، نوشت:

... دیروز دهها هزار نفر از سوریه گذشتند و در دمشق علیه لیبی تظاهرات کردند...

این آغاز ماجرا بود. سپس چیره‌خواران صهیونیسم، زیر عنوان «راهپیمایی بزرگ شیعیان لبنان علیه ناپدید شدن امام موسی صدر» به تشریح راهپیمایی شیعیان پرداختند و، بدون ذکر منبع خبر، تصویر زیر را ارائه کردند:

... این راهپیمایی طولانی، که طبق برآوردهای شورای عالی شیعه، حدود ۲۵۰ هزار تن در آن شرکت داشتند، درحالی که منابع فلسطینی شمار جمعیت را بیش از ۲۵۰ هزار تن برآورد کردند (در آنجا

نیشی هم به فلسطینی‌ها زده شده است) بدون هیچ حادثه قابل‌ذکری پایان یافت... اتوبوس‌های حامل مسافری... رامیندان‌های چارم ناپذیری ایجاد کردند... (همان روز، همان‌جا)

و «آیندگان»، از گمان صهیونیست‌ها در ایران، با این روش، تکلیف را از همان‌روز روشن می‌کند:

... حکومت لیبی چندین بار تأکید کرده است که امام و دو تن همراهانش... طرابلس را به قصد رم ترک کرده بودند. با این حال مراجع شیعه لبنان همچنان متقاعد هستند که امام در لیبی بازداشت شده است... (همان روز - همان‌جا)

«آیندگان» از آن پس، بنا به دستور ازبایان، دمی از انجام این وظیفه غفلت نورزید و در اجرای اوامر شیطان بزرگ - آمریکسا و

امپریالیسم امام موسی صدر را ربود، لیبرال‌ها به لیبی حمله می‌کنند!

۱- درمراجری «ربودن امام موسی صدر» دو احتمال هست
۲- ربودن توسط دستگاه‌های جاسوسی امپریالیسم

۳- مفقود شدن در لیبی
لیبرال‌ها بی‌گناه احتمال دوم را مطلق کرده‌اند و حتی یکبار هم به امپریالیسم مشکوک نشده‌اند!

۴- خبر اختصاصی «ربودن امام موسی صدر» را «آیندگان» داریوش همایون، یافته‌ته بعد از «جمعه خونین» منتشر ساخت و بی‌گنایانه «ثابت» کرد که لیبی در ناپدید شدن امام موسی صدر مقصر است و ایتالیا گناهی ندارد!

۵- با وجود برقراری روابط دوستانه بین ایران و لیبی، لیبرال‌ها هنوز هم می‌گویند که لیبی مقصر جلوه‌دادن لیبی، این رابطه را خراب می‌کند.

ربوده‌شده و متاورش در رم کشته شده است، ابراز تردید کردند... (همان‌جا)

زیرا اگر اینطور باشد، سناریوی «ناپدید شدن امام موسی صدر» در لیبی به پایان می‌رسد، در حالی که کارگردانان امپریالیست و صهیونیست برای این بازی خیال‌های دیگری داشتند و نمی‌خواستند به این زودی فیلم نفاق‌افکنانه خود را از پرده بردارند.

دولت موقت راه «آیندگان» و «پزشکپور» را دنبال کرد!

اما مردم ایران برای «آیندگان» و ازبایان «آیندگان» خواب «خوشی» دیده بودند، خواهی که مدتی بعد تعبیر شد. مردم قهرمان ایران به رهبری امام خمینی طومار طاغوت و طاغوتیان را درهم پیچیدند. قصه «آیندگان» به سر رسید، ولیعهد به پادشاهی نرسید! شاه رفت، امام آمد، نظام شاهنشاهی مضمحل شد. نظام جمهوری اسلامی استقرار یافت... و دولت موقت آمد.

از جمله مسائل گوناگونی که در برابر دولت موقت، که بعدها دولت «گام‌بگام» نام گرفت، و اینک مردم آن را به نام دولت بورژوا لیبرال‌ها می‌شناسند، قرار داشت، «مسئله امام موسی صدر» بود. در این مورد دو احتمال وجود داشت:

۱- امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده باشد،
۲- دستگاه‌های جاسوسی امپریالیستی، مانند صدها مورد مشابه در دوران معاصر، او را در ایتالیا ربوده و یا کشته باشند.

دو احتمال را بررسی می‌کنیم: احتمال اول به لیبی، کشور انقلابی مسلمان، که دشمنی آن با امپریالیسم آمریکا بر همگان روشن است، با سادات خصم جانی است، یاور صدیق انقلابیون فلسطین است، در صف کشورهای مترقی جهان قرار دارد، از آغاز انقلاب ایران در کنار انقلابیون ایران بوده است و... مربوط می‌شود.

تکذیب قاطع لیبی فایده‌ای ندارد!

لیبیایی‌ها خود در این مورد چه می‌گویند؟ پاسخ را بر عهده ابراهیم‌الیشاری، مدیر تبلیغات خارجی لیبی، که به تهران آمده بود، می‌سپاریم:

... در روز ۱۹۷۸/۷/۱۸ یکی از همکاران امام موسی صدر با ما تماس گرفت و ایشان از ما خواستند که امام موسی صدر از لیبی دیدن کند و ما هم قبول کردیم و در تاریخ ۱۹۷۸/۷/۲۵ لیبی در بیروت امام موسی صدر را در آن کشور بدرقه کردند و در فرودگاه طرابلس نیز از سوی نمایندگان دولت لیبی مورد استقبال قرار بغیه در صفحه ۶

صهیونیسم بین‌المللی، هر روز این خبر را داغ (!) نگاه داشت: «هیأت لیبیایی برای تحقیق درباره امام موسی صدر به رم رفت...» (آیندگان ۲ مهر ۵۷) و البته چون قرار نبود که ایتالیا طرف اتهام قرار گیرد، بلافاصله پای ایتالیا را کنار کشیدند: «... تلاش پلیس ایتالیا برای یافتن امام موسی صدر شکست خورد...» (آیندگان ۳ مهر ۵۷) و از آن پس نیز هربار به ایتالیا اشاره رفت. برای هجنان‌انگیز (!) کردن داستان بوده است.

«پزشکپور» لیبی را محکوم می‌کند!

به دنبال «آیندگان» و برای این‌که سناریو تکمیل شود، یک وکیل مجلسی فرموده، با «پرو و حیثیت ویژه» نیز برای پیگیری این نقشه انتخاب شد: محسن پزشکیپور، سر-دسته فاشیست‌های ایران! در باره او چیز بیشتری نمی‌گویم. زیرا که حاجت به بیان نیست. او در تلگرامی به کورت والدهایم، دبیر کل سازمان ملل متحد، خواستار «اقدامات گسترده‌تری برای یافتن ریشه‌های توطئه ناپدید شدن امام موسی صدر...» (آیندگان ۳۰ مهر ۵۷) گردید. و صد البته که تلگرامش در «آیندگان» چاپ شد. همراه با این تأکید که:

... حضرت امام موسی صدر در این خبر، که بطور قطع در زردخانه «امپریالیسم خبری» روی تکتک کلمات آن و جای آن‌ها فکر شده، تیرگی روابط ایران - ایران شام یا لیبی، در کنار ناپدید

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می‌زنند

امام خمینی خطاب به سرگرد جلود اظهار داشتند: «مقصود من این نبود که به شما تهمت بزنم. مقصود من این است که شما قدرت دارید تا از کشورهای نزدیک خود تفحص کنید تا این معما را حل نمایید. ما هیچوقت به برادران خودمان تهمت نمی‌زنیم. این خلاف اسلام است»

سرگرد جلود به سوءاستفاده دولت‌های بزرگ از مسئله موسی صدر، جهت جلوگیری از دیدار سرهنگ قذافی با امام خمینی اشاره کرد و افزود:

«برای قدرت‌های دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر، اهمیت ندارد. حادثه آقای صدر مسئله حقیقی است که «باطل» از آن بهره برداری می‌کنند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی‌خواهند برای آنان حکومت به فرم غربی اهمیت دارد. آنان، این انقلاب را نمی‌خواهند.»

امام خمینی در جواب گفتند: «من هم این معنا را می‌دانم. لیکن می‌خواهم سوءتفاهمی بین ملت‌ها و دولت‌های اسلامی نباشد. امام در ادامه سخنان، افزودند:

«این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود، و این تهمت را که اجانب برای تفرقه‌اندازی می‌زنند، خنثی شود.»

(اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۵۸)

بازرگان: سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد

* جلود برای برقراری روابط ایران و لیبی تمنا می‌تواند با تهدید می‌کرد

هرچند اقدام در این زمینه بدون واکنش از طرف گروه‌های خاص نبوده است، می‌توانم بگویم با قاطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهیم کرد. هنگامی که نخست‌وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فشار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت. بگذارید این نکته را بگویم که علی‌رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی، برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین‌المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلود هنگام سفرش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمنا می‌تواند با تهدید می‌نمود و اظهار داشت که ایادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به‌صراحت گفتم خیر آقا این‌طور نیست. مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است. این صراحت باعث ملالتش شد و البته در مکان‌های مختلف نزد اشخاص مختلف گله کرد.

(اطلاعات، ۱۲ مهر ۱۳۵۸)

شدن امام موسی صدر، گذاشته شده و نویسنده خبر گوشیده است که این دو را با هم مرتبط سازد. حال آن‌که، کیست که نداند روابط ایران و لیبی، به علت سیاست‌های ضدخلقی و خائنانه شاه ملعون، از مدت‌ها پیش تیره بود. لیکن عمال وابسته آمریکا و صهیونیسم کوشیدند، تا با مخدوش کردن واقعات و بازی با احساسات مذهبی مردم، کشور انقلابی مسلمان لیبی را دشمن شیعیان جلوه دهند و رژیم سفاک شاه ملعون را شیعمرور!

انتشار اخبار تحریک‌کننده و مودیانه در مورد ملت امام موسی صدر، علائق وی، نقش او در لبنان و... به‌طور مرتب در جرییده صهیونیست‌ها ادامه یافت:

... امام موسی صدر، که اصلاً ایرانی است، در اول سپتامبر گذشته و پس از سفر به لیبی ناپدید شد... (آیندگان ۵ مهر ۵۷) و همیشه هم با این تأکید که: «... وزارت کشور ایتالیا بار دیگر تأکید کرد که تحقیقات پلیس سازمان‌های مخفی ایتالیا نشان می‌دهد که هیچ مدرکی وجود ندارد که امام موسی صدر... طرابلس وارد رم شده باشد...» (همان‌جا)

و در شماره ۸ مهرماه ۵۷ «آیندگان»، پس از تکرار این‌که امام موسی صدر در لیبی ناپدید شده، مقامات لیبی گفتفاند:

امام روز هشتم شهریور طرابلس را به مقصد رم ترک کرده است، لیکن مقامات ایتالیایی اظهار داشتند ورود او به ایتالیا ثبت نشده است... و یا:

... برای روشن شدن سرنوشت امام موسی صدر (که در لیبی ناپدید شده است) از ژنکار دستن کک خواسته شد... (آیندگان ۹ مهرماه ۵۷) در این هنگام، امام مهدی روحانی، رهبر جامعه شیعه در اروپا، ضمن مصاحبه‌ای اظهار عقیده کرد که:

... باید برای کسب اطلاعات از مسافران پرواز... ایتالیا... آغاز کرد، زیرا مقام‌های لیبیایی تأکید کرده‌اند امام صدر با این پرواز طرابلس را به قصد رم ترک کرده است... (همان‌جا)

و «آیندگان» برای این‌که مبدا این فکر، که ایتالیایی‌ها در قضیه دست دارند، بین مردم، حتی به‌طور محدودی، مطرح شود، بلافاصله وارد عمل شد و اعلام کرد که:

... یک سازمان لبنانی‌های غیر مذهبی... مسئولیت ربودن امام موسی صدر را... بر عهده گرفت... (آیندگان ۱۳ مهرماه ۵۷) و باز هم با این تأکید (برای این‌که مردم از یاد لیبی غافل نشوند) که:

... تحقیق‌کنندگان ایتالیایی... در این که موسی صدر

کارگران کارخانه پیچ و مهره سازی شهریار:

به فرمان امام، در سنگر کارخانه می مانیم و با کار بیشتر، این سنگر را حفظ می کنیم

مهم ترین خواست ها جلوكبیری از گاهن تولید و تعطیلی کارخانه است. علت کمبود مواد اولیه است. مثل روز روشن است که آمریکا این جنگ را برآورد انداخته است. دشمنان ما در برابر جنبه متحد مردم هیچ کاری نمی توانستند

مهم ترین خواست ما جلوكبیری از گاهن تولید و تعطیلی کارخانه است. علت کمبود مواد اولیه است. ما از مسئولین دولتی می خواهیم که به هر صورت مواد اولیه مورد نیاز ما را تهیه کنند، تا این کارخانه تدریجاً تعطیل نشود.

در مورد اقداماتی که پس از جنگ در این کارخانه بعمل آمده است، نماینده کارگران می گوید:

"پس از جنگ توسط سپاه پاسداران، در محل کارخانه کلاس آموزش نظامی تشکیل شد همه کارگران آموزش نظامی دیدند و به میدان تیر هم رفتند. کارگران حداقل یک روز حقوق خود را هم برای جنگ زدگان فرستادند."

نماینده کارگران در جواب اینکه آیا کسی از کارگران این کارخانه به جبهه جنگ رفته است یا نه، می گوید:

"نه هنوز کسی نرفته است ولی اگر کسی دستسور بدهد، همه حاضرند که به جبهه های جنگ بروند. ولی تا آن وقت به فرمان امام در سنگر کارخانه می مانیم و با کار بیشتر، این سنگر را حفظ می کنیم."

نماینده کارگران در مورد جنگ می گوید: "حالا دیگر همه میدانند و مثل روز روشن است که این جنگ را آمریکا برآورد انداخته است."

برای گفتگوی کارگران کارخانه، به درون کارگاهها می رویم. محیط کارگاهها بسیار سرد و پر سروصدا است. با یکی از کارگران به گفتگو می نشینیم. وی می گوید:

"۶ سال است که در این کارخانه کاری کنیم و ماهی ۳۰۰۰ تومان حقوق می گیریم. حالا بیشتر از همه نگران خوابیدن کارخانه هستیم و خواست ما این است که کارخانه نخواهد نظرش را راجع به جنگ می پرسیم. می گوید:

"مدام آمریکا فکر می کردند که ما در این جنگ خیلی زود شکست خواهیم خورد، اما دشمنان ما در مقابل جبهه متحد مردم هیچ کاری نتوانستند بکنند و هیچ کاری هم نمی توانند بکنند و به زودی شکست خواهند خورد."

این کارخانه مثل بسیاری از واحدهای دیگر کشور، از لحاظ مواد اولیه و لوازم یدکی کاملاً وابسته به خارج است. به سبب این وابستگی در اثر تحریم اقتصادی، تولید کاهش یافته و با خطر تعطیل روبروست. بجاست که دولت برای رفع مشکلات این کارخانه ها، چاره جویی کند، و با بوجود آوردن مرکزی برای خودکفائی صنایع کشور، با همکاری کشور های دوست، در رفع وابستگی بکوشد.

کارخانه پیچ و مهره سازی شهریار، سی سال پیش تاسیس شده است. در این کارخانه ۵۰ کارگر در یک شیفت از ساعت ۷ صبح تا ۴/۵ بعد از ظهر کار می کنند. این کارخانه قبلاً متعلق به علی رضایی معروف بوده است.

مواد اولیه مورد نیاز این کارخانه، قبلاً از ژاپن و لوازم یدکی دستگاههای کارخانه از آلمان وارد می شده است. ولی اکنون ماه ها است که این لوازم وارد نمی شود. کارخانه با کمبود مواد اولیه و لوازم یدکی دستگاهها روبروست. به همین جهت بسیاری از دستگاههای کارخانه از کار افتاده است.

در این مورد مدیر تولید کارخانه می گوید:

"بعد از انقلاب مواد اولیه و لوازم یدکی مورد نیاز این کارخانه با دشواریهای بسیار بدست ما می رسید و در حقیقت قبل از تحریم اقتصادی ما تحریم شده بودیم. پس از تحریم اقتصادی، ما بوسیله دلالان اطرفی و ژاپنی توانستیم مقداری از لوازم مورد نیاز کارخانه را با قیمتی بسیار گرانتر بخریم. الان حدود دو ماه است که این لوازم حمل شده اند، ولی نمی دانیم که این لوازم هم اکنون در کجا هستند. در این مورد هیچ مرجعی هم به ما یاری نمی کند، در جایی که بسیاری از دستگاههای ما خوابیده است. اگر وضع به همین ترتیب پیش برود، روزیبه روز دستگاههای بیشتری از کار خواهند افتاد و کارخانه با خطر تعطیل روبرو خواهد بود."

برای آگاهی از وضع کارگران این کارخانه با نماینده کارگران به گفتگو می نشینیم. نماینده کارگران درباره حقوق و مزایای کارگران می گوید:

"پس از تصویب قانون افزایش حقوق کارگران، در این کارخانه به حقوق هر کارگر در حدود ۳۵ تومان در روز اضافه شد. اما لغو سود ویژه باعث شده همه کارگران ناراضی شوند. ما به عنوان اعتراض به این عمل، به وزارت کار رفتیم. اما آنها فقط به ما وعده دادند که در این قانون تجدیدنظر خواهد شد، ولی هنوز که کاری نگردیده اند. اکنون

کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان در تبریز از محل سهم تعاونی خود مبلغ ۷۰۰۰۰۰ ریال به جنگ زدگان کمک کرده اند و بدینوسیله همبستگی خود را با هموطنان جنگ زده خویش نشان داده اند.

کمک کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان به جنگ زدگان

کارگران کارخانه آجر ماشینی آذربایجان در تبریز از محل سهم تعاونی خود مبلغ ۷۰۰۰۰۰ ریال به جنگ زدگان کمک کرده اند و بدینوسیله همبستگی خود را با هموطنان جنگ زده خویش نشان داده اند.

درباره حوادث کار

سانحه: اخطاری که تکرار می شود!

مسائل ایمنی واحدهای تولیدی را باید جدی گرفت و حوادث خانمان بر انداز را مهار کرد

کارگاهها (بسیاری از امکانات ایمنی لازم در آیین نامه ها مربوطه البته پیش بینی شده است و از جمله عواقب ناشی از عدم رعایت مقررات متوجه کارفرما شده، ولی مساله جدیت و پیگیری بازرسان کار مطرح است.

خوشبختانه نمونه هایی که در دست است نشان می دهد که این بازرسان نیز بطور عمده کوشا بوده اند، ولی در اثر نبودن برنامه منظم و تشکیلات منضبط و منسجم، در بیشتر موارد کارگاهها به ناهماهنگی کشیده شده و باعث شده است که کنترل موثر کارگاهها عملی نشود، و این مایه تاسف است. ما پیش از این بارها هشدار داده ایم که باید زمینه وقوع حوادث دلخراش را با هوشیاری و تدابیر چاره ساز قبلی از میان برداشت.

عموم کارگاهها باید گواهی نامه ایمنی داشته باشند در غیر این صورت کار کردن حق آنها نیست. داشتن آیین نامه های جامع به تنهایی کافی نیست. دایره ویژه ای که در اداره های

کارور شورای عالی حفاظت به مسائل ایمنی واحدهای پر دواز، باید فعالتر باشد و نه تنها کارخانه های بزرگ، بلکه واحد های کوچک را نیز زیر پوشش بازرسی و کنترل خود قرار دهد.

جامعه انقلابی ایران باید بیشترین توجه خود را به تامین سلامتی زحمتکشان مبدول دارد. این توجه و آن سلامتی عموماً در گرو شرایط مطمئن کار و زندگی زحمتکشان است. محیط نامطمئن کار در زندگی کارگران کابوس خوقناکی است که لحظه ای از تهدید آنان غافل نیست.

مسائل و وسایل ایمنی کارگاهها را جدی تر بگیریم و جان و سلامت با زوان فعال و پرتوان انقلاب را از دستبرد حوادث دلخراش و تاسفبار حفظ کنیم.

ساختمان ها عموماً از استحکام لازم برخوردار نیستند. دیوارها - بخصوص در واحدهای کوچک تولیدی - خشت و گلی و نامطمئن اند. کوچکترین ضربه ای از قبیل زلزله های خفیف، برف و باران و نظایر آن، سقف را بر سر کارگران میکوبد و عفریت مرگ یکسره همه را در کام می کشد. در حالی که مطابق ماده ۵۰ قانون کار فعلی هم چنین اشکالی قابل تعقیب از طرف دادسراست. بطوری که طبق این ماده، از کار واحد جلوگیری می شود و پرداخت حقوق ایام بیکاری کارگران معده کار فرماست.

سیم کشی سالن های کارگاهها در بیشتر موارد غیر اصولی است و امکان برق گرفتگی زیاد است. وسایل و ادوات الکتریکی باید دارای حفاظ و رویوش مناسب باشد و طوری نصب شود که خطر برق گرفتگی و آتش سوزی را متوقف کند.

این مساله در ماده ۲۸ آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی کارگاهها تصریح شده است، با این وجود، کمتر جایی را می توان سراغ کرد که این ضوابط را کاملاً رعایت کرده باشد.

مطابق ماده ۷۵ همین آیین نامه (حفاظت و بهداشت عمومی) در کارگاهها باید جعبه کمک های اولیه محتوی داروهای مورد نیاز فوری وجود داشته باشد. کارفرما موظف است یک یا چند قفسه را به دارو و لوازم مربوط به کمک های اولیه، متناسب با تعداد کارگران، نوع کار و خطرات احتمالی، در جایی که دسترسی فوری آن ها برای کارگران میسر باشد، اختصاص دهد. یک یا زیدد اجمالی از واحدهای تولیدی نشان می دهد که این مساله حساس تا چه حد رعایت می شود.

علاوه بر این، واحدهای تولیدی باید به آمبولانس مجهز باشند، تا ترتیب اعزام فوری مصدومین احتمالی به درمانگاهها داده شود و فرصت نجات آنها از دست نرود.

کارگاهها باید به خط مشی کننده دستی مجهز باشند، تا از آتش سوزیها و حوادث احتمالی حتی الامکان جلوگیری شود. (ماده ۱۹ آیین نامه پیشگیری و مبارزه با آتش سوزی در

کارگاهها می گوید: "ده سال است که به این کار مشغولم و یک شاگرد هم بیشتر ندارم. با این وضع اگر یک روز تمام کار کنم، یک رختخواب پیچ به قیمت ۱۲۰ تومان را تمام می کنم. یا این پول، علاوه بر خرج زن و ۸ فرزند و مادرم، باید خرج زن و بچه دوست متوفی ام را هم بپردازم.

او ضمن اشاره به لزوم تشکیل سندیکا می گوید: "سندیکا برای کارگران خیلی مفید است و می تواند از ضمن تعدادی هم شاگرد دارند. در بعضی از کارگاهها، شاگردان را خردسالان تشکیل می دهند، که به علت مستدی بودن، دستمزدی دریافت نمی کنند. آن ها وقتی طرز کار را یاد گرفتند، مزد ناچیزی دریافت می کنند. زحمتکشان ساج فاقد سندیکا، شورا و یا هر شکل دیگری هستند و کارگران آنها نیز به تنهایی در یکی از کارگاه های این شهر، پای ساج خودشان صحبت بکی از استاد کاران می نشینیم.

خبرها کوتاه و کوبنده و مکرر است: قم - رحیم دلگشا، کارگر فنی شینگ، ماه پیش (آذر) به علت نبودن وسایل ایمنی، حین کار در دیگ آب اسید جوشان افتاد و سرانجام فوت کرد. کارگر مذکور پس از ۱۵ دقیقه که در دیگ ماند و بعلت سروصدای دستگاه ها و غوغای ماشین ها کسی متوجه فریادهای او نشد، بالاخره بوسیله کارگران به بیمارستان انتقال یافت و پس از مدتی درگذشت.

سمنان - یکی از کارگران کارخانه کچ سمنان، که مسئول بسته بندی پاکت های گچ بود، ماه پیش (آذر) دچار حادثه شد. دست او زیر دستگاه ماند و دوانگشت او قطع شد.

نمونه این سوانح کم نیستند. حوادث ناگوار که در محیط کار هر لحظه جان و سلامتی کارگران را تهدید می کنند و روزی نمی گذرد که یک حادثه بر سر این یا آن فرود نیاید و لب های رنگ پریده و کلام لرزان رد نگرانی را در زندگی کارگران نشان ندهد.

دستی یا پای قطع می شود. چشمی کور می شود. کارگری سرا می سوزد و خاکستر می شود، دچار برق گرفتگی می شود، از ارتفاع سقوط می کند و قامت زنجبیده اش درهم می شکنند.

سقف کارگاه، برق کارگاه، دستگاه و ماشین آلات، بازها و وسایل، همه و همه چون زندهای دهان باز می کنند، تا خانوادها را ریه ماتم بنشانند. چرا؟

حقیقت این است که کار کردن با دستگاه های پیچیده در کارگاهها، خود بخود امکان گرفتار شدن در کام حادثه را افزایش می دهد. همیشه خطر ناقص العضوشدن و جان دادن هست. ولی این خطر می تواند و باید مهار شود.

کارگران باید در محیط کار خود از هر جهت احساس آرامش و ایمنی کنند. وسایل ایمنی باید تکمیل باشد و تجهیزات لازم در اختیار آنان قرار گیرد. در آن صورت فاجعه از در رانده می شود و کارگران با فراغ بال و با خیال راحت کار روزانه خود را دنبال می کنند. اما متأسفانه در کارگاهها، وضع دیگری حکم فرماست.

کارگران نساجی سندج:

در شهر سندج حدود ۱۵۰ کارگاه کوچک نساجی وجود دارد، که محصول آنها رختخواب پیچ و خردسالان تشکیل می دهند، که به علت مستدی بودن، دستمزدی دریافت نمی کنند. آن ها وقتی طرز کار را یاد گرفتند، مزد ناچیزی دریافت می کنند. زحمتکشان ساج فاقد سندیکا، شورا و یا هر شکل دیگری هستند و کارگران آنها نیز به تنهایی در یکی از کارگاه های این شهر، پای ساج خودشان صحبت بکی از استاد کاران می نشینیم.

سندیکا برای کارگران خیلی مفید است

زحمتکشان را بر مبنای حداقل نیازهای زندگی خانوادگی آنان تامین کرد. نیز باید آن ها را تشویق به گردهم آمدن و در سنجندگی مشکل شدن در اتحادیه صنفی خویش کرد، که مطابق قانون اساسی، حق تضمین شده آن ها است. بر مسئولین است که با فراهم آوردن شرایط مناسب جهت تشکیل شدن زحمتکشان، سوزه در کردستان، ضد انقلاب را از سر می کشند و توان راحمتکشان را در راستای انقلاب تقویت نمایند.

کارگران نساجی سندج:

در شهر سندج حدود ۱۵۰ کارگاه کوچک نساجی وجود دارد، که محصول آنها رختخواب پیچ و خردسالان تشکیل می دهند، که به علت مستدی بودن، دستمزدی دریافت نمی کنند. آن ها وقتی طرز کار را یاد گرفتند، مزد ناچیزی دریافت می کنند. زحمتکشان ساج فاقد سندیکا، شورا و یا هر شکل دیگری هستند و کارگران آنها نیز به تنهایی در یکی از کارگاه های این شهر، پای ساج خودشان صحبت بکی از استاد کاران می نشینیم.

سندیکا برای کارگران خیلی مفید است

زحمتکشان را بر مبنای حداقل نیازهای زندگی خانوادگی آنان تامین کرد. نیز باید آن ها را تشویق به گردهم آمدن و در سنجندگی مشکل شدن در اتحادیه صنفی خویش کرد، که مطابق قانون اساسی، حق تضمین شده آن ها است. بر مسئولین است که با فراهم آوردن شرایط مناسب جهت تشکیل شدن زحمتکشان، سوزه در کردستان، ضد انقلاب را از سر می کشند و توان راحمتکشان را در راستای انقلاب تقویت نمایند.

★ پرداخت وام به دامپروران

زحمتکش و خرده‌پا

★ جلوگیری از تجاوزات و اعمال فشار عمده‌مالکان

★ جهاد سازندگی در خدمت دهقانان

★ کمک به جبهه جنگ عادلانه

علیه رژیم جنایتکار صدام

★ آماده برای تولید محصولات دامی و زراعی

دهقانان زحمتکش روستاهای شهرستان بجنورد، در منطقه شمالی خراسان، نیز چون دیگر نقاط میهن...

برمیداشت. هنوز تحولی مثبت در جهت توسعه پرورش دام رخ نداده و دامداران هنوز از نعمات اغلاب برت...

اکثریت نام روستاهای منطقه از اسدایی‌ترین امکانات زندگی. نظر بری، آب لوله‌کشی، حمام، درمانگاه...

همزمان با آغاز تجاوزات رژیم جنایتکار صدام به خاک میهن عزیز ما، منظور درهم کوسدن انقلاب...

روستای «گوی نیک»

این روستا با ۹۰ خانوار ساکنین خود، در ۱۴۱ کیلومتری شهرستان بجنورد و ۲۱ کیلومتری مرکز بخش...

زین‌انفادین شجاعی، عوض شجاعی، بریان‌ایم، مشمول ساختن بنداب ده هستند.

قربان می‌گوید: "گرفتن این عکس‌ها چه تاثیری برایم دارد؟ شما که عکس ما را می‌گیرید، آنها را به مسئولان دولتی نشان دهید که ما این طوری زندگی و کار می‌کنیم..."

ده از درمانگاه محرومند و موقع بسیاری ناچارند به مرکز بخش راز مسافرت کنند. قنبرعلی، یکی از دهقانان جوان ده، می‌گوید: "طی نامه‌های زیادی از دولت و جهادسازندگی تقاضای برق کرده‌ایم و آنها هم قولش را داده‌اند، ولی هنوز خبری نشده است..."

ده «قاضی» از توابع بخش «راز» بجنورد

ده قاضی، روستای کوچکی است در مسر جاده بجنورد به غلامان،

آخرش هم ما این گوانی، چگونه باید بگذرانیم، نمی‌دانم؟" جعفرقلی می‌گوید: "ما زحمتکش با جان و دل حاضریم به فتوای امام خمینی بمچنگ آمریکا برویم..."

روستای «کلاته میرزا»

این کلاته که به نام ارباب آن "میرزا" نامده می‌شود، دارای ۹ خانوار جمعیت است. این دهکده کوچک در ۱۱ کیلومتری مرکز بخش غلامان واقع است.

با شست اولین سرف در جاده خاکی ده، رابطه شهر با ده قطع می‌شود. ده از هیچ نوع امکان رفاهی برخوردار نیست.

با یکی از دهقانان کلاته نام آقاخان آشا می‌شویم. او برای ما درد دل می‌کند:

"۲۷ سال است که دهقانی می‌کنم و در آغل گوسفند بسر می‌برم. سقف اطاق آقاخان با چوب آرس ساخته شده و ستون وسط آغل، سگسی و استقامت تیرها را بدوش می‌کشد. تمام داروسدار آقاخان در این آغل جا گرفته است."

آقاخان، با چهره‌ای ساه و لاغر ادامه می‌دهد: "این اربابها خون ما رامیکده‌اند و هنوز هم می‌کنند. ۵۰ سال دارم. حالا که پیر و شکسته شده‌ام، نمی‌توانم برای ارباب کار کنم. به بیرون کفایت می‌کنند. آنها می‌گویند که تو غریبماید و در اینجا حق ریشته نداری. هر وقت صحبت از اصلاحات ارضی شده، پسرهای ارباب بدرفتاریشان با ما زیاد می‌شود. زمان طاغوت می‌خواستند مرا از ده بیرون کنند. ریختند سرم و دستم را شکستند. شکایت کردم. ولی آنها پولدار بودند و حق من ضایع شد. حالا بعد از انقلاب اینها بیشتر بدقلتی می‌کنند. پارسال وقتی خسته از کار برگشتم، دیدم آغلم را خراب کرده و تیرهایش را برده‌اند. ولی پس از شکایت من، مجبور شدند چوبهایم را بدهند. تابستان امسال که هیئت ۷ نفره آمد، من و بچه‌هایم رفتم و اسم نوشتیم. ولی ارباب بی‌بهره می‌گیرد و می‌خواهد ما را از ده بیرون کند. آقاخان کت: "زمین است که کمر دهقان را راست می‌کند. تاکنون چند سال نصفکاری کرده‌ام. همین پارسال ۵ به یک کار می‌کردم. پسر بزرگم یک هفته است که برای آنها مجانی بذر پاشی می‌کند، تا بتواند ۱۰ یوط (کیلو ۱۶) بوط زمین بگیرد و بکار. امسال که باران نامده دارانی ما ۱۰۰ من کندم است که باید با این گرانی طاقت‌فرسا با همین ۱۰۰ من کندم بگذرانیم."

دهقانان بجنورد: با جان و دل حاضریم به جنگ امریکابرویم

«اگر انقلاب پا بگیرد، به ضرر اربابها و به نفع زحمتکش‌هاست»

با اجرای فوری قانون واگذاری زمین، به استثمارگری بزرگ‌مالکان منطقه بجنورد پایان دهید!

فاطمه، زن جوان روستای قنقلیش (بجنورد) که بز می‌دوشد. در تابستان کار سنگین دامداری به عهده زنان ده است

توانم برای ارباب کار کنم. به این جهت می‌خواهند مرا از ده بیرون کنند. آنها می‌گویند که تو غریبماید و در اینجا حق ریشته نداری. هر وقت صحبت از اصلاحات ارضی شده، پسرهای ارباب بدرفتاریشان با ما زیاد می‌شود. زمان طاغوت می‌خواستند مرا از ده بیرون کنند. ریختند سرم و دستم را شکستند. شکایت کردم. ولی آنها پولدار بودند و حق من ضایع شد. حالا بعد از انقلاب اینها بیشتر بدقلتی می‌کنند. پارسال وقتی خسته از کار برگشتم، دیدم آغلم را خراب کرده و تیرهایش را برده‌اند. ولی پس از شکایت من، مجبور شدند چوبهایم را بدهند. تابستان امسال که هیئت ۷ نفره آمد، من و بچه‌هایم رفتم و اسم نوشتیم. ولی ارباب بی‌بهره می‌گیرد و می‌خواهد ما را از ده بیرون کند. آقاخان کت: "زمین است که کمر دهقان را راست می‌کند. تاکنون چند سال نصفکاری کرده‌ام. همین پارسال ۵ به یک کار می‌کردم. پسر بزرگم یک هفته است که برای آنها مجانی بذر پاشی می‌کند، تا بتواند ۱۰ یوط (کیلو ۱۶) بوط زمین بگیرد و بکار. امسال که باران نامده دارانی ما ۱۰۰ من کندم است که باید با این گرانی طاقت‌فرسا با همین ۱۰۰ من کندم بگذرانیم."

روستای «جلفدره»

روستای جلف دره، از توابع بخش راز دارای ۲۳ خانوار جمعیت بشماره در صفحه ۷

که فقط ۲۵ خانواده در آن زندگی می‌کند. خامه‌های روستا روی تخته سنگ عربی و طولی یا شده‌اند. مردم ده به زراعت و دامداری مشغولند. کشت و برداشت محصول و دامداری مردم ده ابتدایی است. و این ساعت ضررهای زیادی برای آنها می‌شود. دامها همواره به مرض آبله دچار می‌شوند. روستا برق، حمام و آب لوله‌کشی ندارد. آب آشامدنی روستا از چشمه‌های کنار رودخانه تامین می‌گردد و زمانی که سل می‌آید، با از سن رفتن چشمه‌ها، مردم با کشتن در مسر رودخانه، باید چشمه‌ای دیگر را برای آب آشامدنی خود پیدا کنند.

با چند تن از دهقانان جوان که صحبت می‌کنیم، همگی متفق‌القول می‌گویند:

"علاقه زیادی به درس خواندن داشتیم. ولی فقر و مشکلات زندگی ایجاب می‌کرد که روی زمین پدرمان کار کنیم تا نان شبمان را بدست آوریم."

یکی از آنها می‌گوید: "امیدوارم روزی برسد که دیگر هم سن و سالهای روستایی من بتوانند درس بخوانند و به آرزوی خود برسند." جعفرقلی، جوان ۵۰ ساله، صحبت می‌کند:

"مدت ۵ سال است که چوپان اربابم شده‌ام. هنوز مزدم معلوم نیست. شاید اگر خوب حساب کنم، یا این همه بیابان‌گردی و بهسرآوردن شب و روز در کوه و صحرا و در تنهایی ماهی ۱۲۰۰ تومان گیرم بیاید."

"در روستان اگر کسی مریض شود، به علت بسته بودن راه، یا باید بمیرد، یا بسوزد و بسازد."

قنبرعلی جوان می‌گوید: "بعد از انقلاب فقط تعدادی از زمیندارهای ثروتمند بودند که از انقلاب بد می‌گفتند. ولی پس از اینکه جهاد آب لوله‌کشی ما را درست کرد و قول داد که به دردهایمان برسد، این‌ضدانقلابی‌ها نیز حرفی برای گفتن ندارند و ساکت شده‌اند. برای جنگ‌زدگان نزدیک ۶۰۰۰ تومان پول جمع کردیم و تعدادی هم گوسفند دادیم. ما دهقانان زحمتکش ده گوی‌نیک داوطلب هرگونه فداکاری برای میهن عزیز و انقلاب بزرگمان هستیم. ما آماده‌ایم، با دستور امام، تا آخرین قطره خون خود را در راه وطن برای مبارزه با صدام آمریکایی بدهیم. الان هم از طرف سپاه پاسداران به ده ما آمده‌اند و داریم آموزش‌اسلحه می‌بینیم."

اگر اهالی ده می‌گویند: "ما از دولت و نهادهای انقلابی می‌خواهیم تا به درد دل ما گوش دهند و خواسته‌های بحق ما را برآورده سازند. مخصوصاً الان که موقع کشت پایتیه است، از جهادسازندگی تقاضای وسائل کشاورزی و امکانات کشت و تولید بیشتر را داریم."

قوشرتبه و آتابای

این دو روستا در مسر روستای گوی‌نیک به بجنورد واقعند. این دو روستا نیز، به غیر از آب لوله‌کشی،

مشغولند. زمینهای ده اکثر ا دیعی هستند. اکثر زمینهای مرغوب ده در اختیار ۵ خانوار است. عمده‌مالک ده دارای ۱۵۰ هکتار زمین است. ۲۵ خانوار از اهالی بی‌زمین‌و‌کم‌زمین ده، طی نامه‌ای، از هیئت هفت‌نفری واگذاری زمین خواستار زمین شده‌اند. بقیه اهالی خرده‌مالک‌های کم زمین هستند.

تا قبل از پیروزی انقلاب، اهالی آب لوله‌کشی نداشتند. پس از انقلاب جهاد سازندگی، با همیاری مردم، دست به لوله‌کشی آب ده زد. با کمک دولت و ناری مردم، کار ساختمان حمام نیز آغاز شد.

پارمحمد، من از پست این گاوها بان می‌خورم (روستای قنقلیش بجنورد)

ده دارای مدرسه‌ای با ۵ کلاس است که ۴ معلم در آن خدمت می‌کنند. وضع بهداشتی روستا بسیار ناهنجار است. آغل دام و محمل کونکوت - خانه‌های کلسی - اکثر اهالی در یک محوطه است، که این‌خود باعث سرایت بسیاری از بیماریهای دامی به آنها گردیده است. مردم

سیردگان فراری و بزرگ‌مالکان ماندگار شده، دست از توطئه و خیانت برداشتنند و همچنان به کارشکنی و سنگاندازی پیش پای دهقانان تعدیمیده، و خرابکاری در قوانین مصوبه جمهوری و جلوگیری از تعمیق انقلاب شوک‌همندان مشغولند.

فتوئدالها جسات و بی‌شرمی راه حدی رساندند که در تیرماه ۵۹، که گروه‌های تحقیق هیئت هفت‌نفری، واگذاری زمین به روستاهای منطقه می‌آمدند، با ایجاد جو تحریک و آشوب توسط عوامل خود، کار را به برخورد‌های مسلحانه و خونین با دهقانان و پاسداران انقلاب کشاندند. آنها در روستاهای بخش

مانه و سلطان شهرستان بجنورد، خون به پا کردند، از جمله فریه لنگر ۲ نفر کشته داد. در روستای حیدر آباد نیز عوامل خان محل به طرف مردم ده تیراندازی کردند و درگیری ایجاد نمودند.

هیئت هفت‌نفری واگذاری زمین در این منطقه مستقر شده و با پیگیری نیز شروع به تحقیق کرده و حتی در مصادره زمینهای بعضی از بزرگ‌مالکان نیز فاطمانه فعالیت کرده‌است. ولی بطور کلی کار از تحقیق فراتر نرفته و مرحله اصلی اجرای قانون تقسیم ارضی، یعنی عمل واگذاری زمین به دهقانان، هنوز صورت نپذیرفته است.

قابل توجه است که در این منطقه دامداری نیز یکی از مشاغل رایج اهالی روستاهاست. ولی پس از سرنگونی رژیم خیانتکار و وابسته پهلوی که عمدا در جهت نابودی دامداری قدم

دوسال خرابکاری ...

بقیه از صفحه ۳

گرفتند... در مدت بازدید امام موسی صدر از کشور لیبی، وی خواستار ملاقات با سرهنگ قذافی رهبر لیبی شدند، اما چون رهبر لیبی برای گشایش چند کارخانه به یکی از شهرهای لیبی... رفته بودند... از ایشان خواسته شد چند روزی منتظر بمانند... و آن گاه ترتیب ملاقات آنها داده شود... ولی امام موسی صدر ناگهان تصمیم گرفتند که به رم سفر کنند و از آنجا نیز به پاریس بروند. به همین منظور کمیته خلق مردم شعبه فرودگاه بین المللی طرابلس، سه صندوقی برای ایشان و همراهان در هواپیمای خطوط آلیتالیا با شماره پرواز ۸۸۱ زرو کردند... امام موسی صدر روز پنجشنبه ۲۱ اوت ۱۹۷۸، مصادف با ۲۸ ماه مبارک رمضان ۱۳۹۸ هجری قمری، ساعت ۲۰/۱۷ دقیقه شب، فرودگاه طرابلس را ترک کردند... سفیر موریتانی در لیبی نیز بطور تصادفی در فرودگاه در سالن مخصوص مهمانان با ایشان روبرو شدند و با ایشان تماس گرفتند و وی را تا نزدیک هواپیما بدرقه کردند... بعد از آن، مقامات آلیتالیا از طرف مسئولین فرودگاه رم بیانیه رسمی به ما دادند و گفتند که آقای موسی صدر و همراهان به رم رسیده اند... (روزنامه اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

ابراهیم البشاری آنگاه، ضمن ارائه مدارکی دال بر خروج امام موسی صدر از لیبی، ادامه می دهد: "... (بعد از اعلام ماجرای ناپدید شدن) ما به سرعت کمیته تحقیقی تشکیل داده و به ایتالیا فرستادیم، چرا که امام موسی صدر دوست ماست. اما بعد از آن مقام های ایتالیایی به ما خبر دادند که در یکی از هتل های رم چندین ساک و گذرنامه های به نام این سه نفر پیدا کرده اند..." (همان جا)

مدیر تبلیغات خارجی لیبی، در ادامه سخنان خود، به درستی این سوال را مطرح می کند که: "لیبی از این کار چه سودی می برد؟ (همان جا) و تاکید می کند که: "... زمانی که مقامات ایتالیا نتوانستند مسئله آلدومورو نخست وزیر پیشین آن کشور را (که ترور شد) روشن نمایند، مسلم است که نمی توانستند از جان امام موسی صدر نیز حفاظت نمایند... (با این وجود) ما حاضریم کمیتهای مشترک بین ایران و لیبی برای تحقیق و بررسی این مسئله تشکیل بدهیم... تا مسئله روشن شود..."

این توضیحات روشن و صریح یک مقام مسئول لیبیایی بود که، بعداً نیز، توسط سفیر آن کشور در تهران، بارها تکرار شده است.

دولت موقت به ایتالیا مشکوک نیست!

احتمال دوم به ایتالیا مربوط است، کشوری با حکومتی امپریالیستی، عضو پیمان "ناتو" که در محاصره اقتصادی ایران به دستور آمریکا شرکت کرد، و خلاصه آن که منافعی یا انقلاب ایران به خطر افتاده است. حال در برخورد با چنین کشوری و با آگاهی به رابطه دولت ایتالیا با دولت آمریکا، این سوال مطرح می شود که: آیا ممکن نیست، مانند صدها نمونه مشابه دیگر، امپریالیسم جهانی، به سرکردگی آمریکا، برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، چنین جنایتی را در ایتالیا مرتکب شده باشد؟ البته اگر از موضع روزنامه "صهیونیستی" آیتدگان" به قضایه برخورد شود، منطق - منطق صهیونیستی - حکم می کند که این احتمال اول را کاملاً کنار بگذاریم و احتمال اول را، که به سه سود امپریالیسم است، در نظر بگیریم. اما منطق یک انقلابی چه حکم

می کند؟ آیا غیر از این است که یک مسلمان انقلابی باید جانب لیبی را بگیرد و با این که دست کم هر دو احتمال را مد نظر قرار دهد؟ گاهی به عملکرد دولت موقت در این مورد نشان می دهد که دولت "گام به گام" حتی یکبار هم به احتمال دوم نیاندیشیده و بیکرانه، فقط و فقط گناه را به گردن لیبی انداخته است! مهندس بازرگان شخصاً حتی ذره ای تردید نکرد که قاطعانه احتمال اول را تأیید کند: "... با قاطعیت این سیاست اتخاذ شده در قبال لیبی را دنبال خواهم کرد. هنگامی که نخست وزیر لیبی در ایران بود، بسیار فشار آورد که برقراری روابط دیپلماتیک را بر من و ما تحمیل کند، ولی دست خالی بازگشت..." (اطلاعات، ۱۲ مهر ۵۸)

آیا دولت موقت نمی توانست به همین شدت از ادامه روابط با ایتالیا نیز، درست به همین دلیل، با قاطعیت جلوگیری کند؟ یا حداقل از ایتالیایی ها بازخواست کند؟ نه! آن ها که دست بالا "مشروطه بدون شاه" می خواستند، در حقیقت از پیش تصمیم شان را گرفته بودند، امام موسی صدر بهانه بود. قصد این بود که ایران در بین کشورهای ضد امپریالیست منزوی بماند، تا مجبور شود به سازش با غرب "تن در دهد. به همین علت بود که دکتریزدی، معاون نخست وزیر و سپس وزیر امور خارجه دولت موقت، هنوز نخست وزیر لیبی پای خود را بر خاک ما گذاشته بود، "هول هولگی" اعلام کرد:

"... بین ایران و لیبی روابطی برقرار نشده..." (اطلاعات، ۱۶ اردیبهشت ۵۸)

امام خمینی: این تهمت را اجانب برای تفرقه اندازی می زنند

و عبدالسلام جلود، نخست وزیر لیبی، به خوبی و درستی این موضوع را تشریح می کند. او در دیدار با امام خمینی می گوید: "... برای قدرتهای دشمن، ملت ایران و آقای موسی صدر اهمیت ندارد. حادثه آقای صدر حقی است که باطل از آن بهره برداری می کنند. آنان نزدیک شدن ما را با یکدیگر نمی خواهند..." (اطلاعات، ۶ اردیبهشت ۵۸)

و امام خمینی در جواب می گویند: "... من هم این معنا را می دانم..." (همان جا)

و علاقه خود را به حل مسئله امام موسی صدر به این صورت تشریح می کنند:

"... می خواهم سو تفاهمی بین ملتها و دولت های اسلامی نباشد. این موضوع را که طرح کردم برای این است که به واسطه فعالیت شما تفاهمی بین دو دولت و دو ملت ایجاد شود و این تهمت را، که اجانب برای تفرقه اندازی می زنند، خنثی شود..." (همان جا)

نخست وزیر لیبی نیز در اینجا تاکید می کند که:

"... من می خواهم تاکید کنم تمام مدارک را به دولت لبنان تسلیم کرده ایم، مبنی بر این که آقای موسی صدر از لیبی خارج و وارد رم شده است... و دولت ایتالیا به ما ابلاغ کرده که ایشان وارد کشور شده..." (همان جا)

باز هم لیبی را محکوم می کنند!

در برابر روشن بینی امام خمینی در قبال این قضیه، لیبیالها و در پشتیبانی از آنها، وابستگان رژیم منحل پهلوی از هیچ کوششی برای اخلاص در روابط ایران و لیبی، زیر پوشش تحقیق در مورد امام موسی صدر، فروگذار نمی کنند: "... ایادی لیبی در ایران دست به تحریکات می زنند..." (اطلاعات، ۲۵ تیر ۵۸، از سخنان سید محمد صادق روحانی)

و با: "... نخست وزیر لیبی را می خواستیم به عنوان گروگان در ایران نگهداریم... سفر جلود نخست وزیر لیبی به ایران بر خلاف میل ما بود و در نظر داشتیم وی را تا زمانی که لیبی امام موسی صدر را زنده یا مرده تحویل ندهد، به عنوان گروگان نگهداریم..." (اطلاعات - ۳۱ اردیبهشت ۵۸ از مصاحبه سید صادق روحانی)

مهندس بازرگان، رئیس دولت موقت هم با کمال افتخار اعلام می کند که در شرایط حساس پس از انقلاب، "با قاطعیت" از برقراری رابطه بین ایران و لیبی جلوگیری کرده است:

"... بگذارید این نکته را بگویم که علی رغم میل شدید و نیاز دولت لیبی برای برقراری روابط با ما، عدم موفقیت آنان در این زمینه از لحاظ بین المللی بسیار اهمیت دارد. آقای جلود هنگام مسافرتش به ایران در مورد برقراری ارتباط با لیبی تمنا می نمود با تهدید مینمود و اظهار داشت که ایادی صهیونیست و آمریکا مانع برقراری روابط هستند. من به صراحت گفتم خیر آقا اینطور نیست مسئله خیلی روشن مسئله امام موسی صدر است..." (اطلاعات - ۱۲ مهر ۵۸)

و همه این اخلاصها در برقراری روابط دوستانه بین ایران و لیبی درست در شرایطی صورت گرفت که رهبران لیبی تمام نیروی خود را معطوف حل قضیه و ردیابی امام موسی صدر می کردند و حتی: "... به تقاضای دولت لیبی که عقیده دارد امام موسی صدر روز ۳۱ اوت ۱۹۷۸ با یک هواپیمای مسافربری ایتالیایی از لیبی خارج شده است..." (اطلاعات - ۲۸ بهمن ۵۸) پرونده مفقود شدن امام موسی صدر مجدداً در "دادسرای رم" به جریان افتاد.

مقامات دولت موقت حتی از سخنرانی های آن چنانی هم کاملاً فراتر گذاشتند و بدون اطلاع مقامات لیبیایی، به اصطلاح اقدام به تشکیل یک کنفرانس در پاریس برای حل مسئله کردند. مقامات لیبیایی در این کنفرانس شرکت نکردند، آن هم به یک دلیل ساده: از آن ها دعوت به عمل نیامده بود! و همین طور از بقیه کسانی که قرار بود در این کنفرانس شرکت کنند:

"... به ابتکار ایران قرار بود کنفرانسی از سفیران ایران، الجزایر، لیبی و نمایندگان فلسطینی برای رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر در فرانسه تشکیل شود..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸)

اما: "... سفیر لیبی... گفت که از تشکیل چنین کنفرانسی در فرانسه و تاریخ آن اطلاع رسمی نداشته است... سفارتخانه های الجزایر و لبنان نیز اعلام کردند که... از تاریخ برگزاری آن اطلاعی ندارند..." (اطلاعات - ۱۷ مرداد ۵۸)

سفیر ایران در پاریس هم اعلام می کند که: "... تاریخ این کنفرانس هنوز تعیین نشده است..." (همان جا)

به سخن دیگر، قرار است کنفرانسی تشکیل شود که از وجود و ساعت و مکان آن فقط خبرگزاری فرانسه خبر دارد و همه این ها برای این است که این خبرگزاری امپریالیستی جنجال به راه اندازد که:

"لیبی در کنفرانس رسیدگی به مسئله ناپدید شدن امام موسی صدر شرکت نکرد..." (همان جا)

تلاش لیبیالها بعد از دولت موقت

بعد از سقوط دولت موقت، فعالیت لیبیالها به شکل دیگری ادامه پیدا می کند. هرچه جناح ضد امپریالیست حاکمیت می کوشد که با لیبی رابطه برقرار کند و نشان دهد که این کشور در ناپدید شدن امام موسی صدر نقشی نداشته است، لیبیالها سنگ می اندازند. مثلاً

**بوقرار
باد اتحاد
همه
نیروهای
ضد
امپریالیستی
و
دمکراتیک
ایران
در جبهه
متحد خلق**

حمایت قاطع لیبی از ایران در جنگ با تجاوز آمریکایی رژیم صدام و اعلام این که لیبی حاضر است همه امکانات خود را در اختیار ایران بگذارد - از طرف لیبیالها دنبال می شود. مثلاً وقتی سرانجام زمینه ایجاد روابط بین ایران و کشور های مسلمان انقلابی منطقه فراهم شد و لیبیالها بو بردند که سد قلبی در برابر این روابط، بمنزوی انقلاب در حال فرو ریختن است، خرابکاری را شدت دادند. لیبیالها، در کنار طرح پهبایی مساله امام موسی صدر، پرچب زنگزده "وابستگی به روسیه" را برداشتند و بهمان این کشورها و در راس آن ها لیبی افتادند...

"در لیبی سنگینی روسیه در حیات سیاسی این کشور غیرقابل انکار است. همگونی فراوان آراء و عقاید سیاسی و اقتصادی و نظامی جناح غالب هیات حاکمه لیبی با روسیه نیز، که در قراردادهای سیاسی، نظامی، اقتصادی تلبور می یابد، نشانه این سنگینی نامیون است..." (میزان ۹ مهر ۵۹)

اما سرانجام این سد هم شکست و ابتدا محمد علی رجائی نخست وزیر، به فرمان امام خمینی، به لیبی و الجزایر رفت و سپس حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، از لیبی، سوریه، الجزایر و لبنان دیدار کرد. این سفرها نشان داد که ایران چگونه از دوستان واقعی خود در منطقه دور بوده، و چنان که رئیس مجلس گفت، چگونه این کشورها آماده هر نوع همکاری با ایران بوده اند و همان طور که دیدیم، مانع این همکاری هم لیبیالها بوده اند.

اما افشای این حقایق مانع ادامه سیاست لیبیالها نشد و آنها برای تخریب در روابط ایجاد شده، بار دیگر مساله امام موسی صدر را پیش کشیدند: "... از آقای رفسنجانی، که به تازگی از سفر لیبی برگشته اند، سوال شود که چه اطلاعاتی راجع به احوال موسی صدر به دست آورده... ما نگران سرنوشت ایشان می باشیم..." (میزان - ۹ آذر ۵۹)

و این نگرانی البته روشن است که در واقع از سمت گیری صحیح سیاست خارجی ایران است، و درست به همین دلیل، لیبیالها دست بردار نیستند. به همین جهت بار دیگر در "میزان"، مورخ ۱۴ آذر ۱۳۵۹، نیم صفحه به مساله امام موسی صدر اختصاص می یابد. آری، برای لیبیالها هیچ چیز تغییر نکرده است. همچنین همان جا است که روز ۲۶ شهریور ۱۳۵۷ برای "آیتدگان" داریوش همایون بود!

وقتی حجت الاسلام خلخالی، پس از سفر به لیبی اعلام کرد که: "امام موسی صدر قربانی توطئه های امپریالیسم و صهیونیسم شده و به قتل رسیده است و از این نظر مسئولیتی متوجه لیبی نیست..." (کبهان - ۱۹ فروردین ۵۹)

لیبرالها بلافاصله از زبان روزنامه پر تیراژ کبهان - که در آن زمان در اختیارشان بود - تاکید کردند که:

"... برخلاف ادعای لیبی، تمام مدارک دال بر این است که امام موسی صدر خاک لیبی را ترک نکرده و هنوز در لیبی اسیر است..." (کبهان - ۳۱ اردیبهشت ۵۹)

سنگ اندازی لیبیالها وقتی شدت می گیرد که مساله از خود لیبی فراتر برود و اتحاد کشورهای مترقی منطقه در دستور روز قرار بگیرد. این اتحاد، که مسلمانان در جهت تأیید انقلاب ایران خواهد بود و در کشور انعکاس مثبتی در جهت اتحاد نیروهای ضد امپریالیست و شناخت دوستان ایران در منطقه خواهد داشت، حتماً به ضرریاست نزدیکی به غرب است و لذا از نظر لیبیالها باید آن را خنثی کرد. لیبیالها همین کار را هم می کنند. مثلاً روز ۲۴ فروردین ۱۳۵۹، در آستانه تشکیل کنفرانس کشورهای جبهه پایداری عرب، ناگهان اعلام شد که گروهی از ایران، به رهبری یکی از سخنگویان دولت موقت، قصد دارد به لیبی برود و به مساله امام موسی صدر رسیدگی کند. خوشخانه حضرت آیت الله منتظری به موقع با این کار مخالفت و تاکید کرد که: "... اینجانب ضمن احترام عمیق که نسبت به جناب آقای صدر قائلم و ایشان از دوستان اینجانب می باشند، و تحقیق نسبت به امر ایشان را لازم می دانم، ولی تذکر می دهم که در شرایط حساس قطع رابطه آمریکا با ایران از طرفی و تشکیل کنفرانس سران کشورهای جبهه پایداری سوریه، الجزایر، لیبی، یمن و سازمان آزادیبخش فلسطین در لیبی، به منظور تصمیم در مقابل اسرائیل و رژیم دست نشانده سادات از طرف دیگر، مطرح کردن موضوع فوق نتیجه ای جز تیره کردن روابط لیبی با ایران و برپا کردن جنجال سیاسی نخواهد داشت و حتماً به نفع آمریکای جنایتکار تمام خواهد شد..." (۲۳ فروردین ۵۹ - روزنامه ها)

خرابکاری بعد از ایجاد روابط با لیبی

این سیاست، که نشان دادیم چگونه از روزنامه "آیتدگان" داریوش همایون و محسن یزشکپور فاشیست شروع شد و در دوران دولت موقت ادامه یافت، هنوز هم - با وجود

در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی که دیروز به ریاست حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی تشکیل شد، کلیات لایحه راجع به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود، و دوفوریتی ۲ لایحه مربوط به «گروگانها» به تصویب رسید. در آغاز این جلسه، سیدفخرالدین موسوی تهرانی نماینده اردبیل، مطالبی بیان داشت. وی از جمله گفت:

«همه مردانند که انقلاب ملت ایران انقلاب مستضعفین بر علیه مستکبرین است و رهبریت این انقلاب را امام امت عهده دارند.»

وی سپس به توضیح نقش روحانیت در مبارزات مردم پرداخت و به نقش انقلابی سید جمال الدین اسدآبادی در کشورهای اسلامی در قرن نوزدهم اشاره کرد.

ناطق، آنگاه ضمن اشاره به وحدت بین اقشار مختلف مردم، گفت:

«همین توحید کلمه بود که باعث پیروزی انقلاب ما شد و گروه های مختلف را بر علیه طاقت و مستکبران بسیج کرد و بساط آنان را درهم ریخت.»

وی در ادامه سخنان خود، ضمن هشدار در مورد اینکه دشمنان می خواهند وحدت کلمه را از بین ببرند گفت:

«دشمنان بدانند، اختلاف سلیقه روسا باعث اختلاف ایده و عقیده نخواهد شد. همه به جمهوری اسلامی و رهبری امام معتقدند و همه گفته اند: استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی.»

وی سپس به اصطلاح مستضعف و مستکبر اشاره کرد و از نمایندگان مجلس خواست که معیار مستضعف و مستکبر را روشن کنند تا مورد سوء استفاده قرار نگیرد. ناطق به مسأله پاکسازی نیز اشاره کرد و گفت:

«ای بسا آنان که باید پاکسازی می شدند، هنوز هستند و بعضی ها که لیاقت کار را داشتند و باید می ماندند، پاکسازی شدند.»

وی در پایان، درباره حوزفانتخابیه اش توضیحاتی داد و از دولت خواست که اردبیل به استان تبدیل شود. دومین ناطق رقیبان بود. وی از

در جلسه علنی دیروز مجلس:

کنفرانس سران اسلامی را امریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند

* کنفرانس سران اسلامی برای سرکوب انقلاب ایران است.

* انقلاب ملت ایران، انقلاب مستضعفین علیه مستکبرین است.

کسانی که در حرق دعوت به وحدت می کنند، ولی در عمل به تفرقه و تشتت دامن می زنند، انتقاد کرد و از همه خواست که «حرمت قانون اساسی را، که خونیهای شهدای ماست» حفظ کنند.

سازگارتزاد یکی از نمایندگان استان فارس، آخرین ناطق پیش از دستور بود. وی ضمن اشاره به سفر خود به حوزه انتخابیه اش گفت:

«در این سفر متوجه شدم که بار انقلاب بدوش همین مستضعفین است که یاوران امام هستند. آنها در صحنه های نبرد می جنگند و در مزارع چون سربازان استقلال، اقتصادی برای این مملکت تلاش و کوشش می کنند. آنها بسا مشکلات سوخت و روغن و نبود وسایل نقلیه عمومی مواجه بوده و هستند، اما موفقیکه شرایط انقلاب و موضع استکبار جهانی را در مقابل انقلاب برای آنها بازگو می کردیم، می گفتند: ما سرخواریم مسائل رفاهی خودمان را مطرح کنیم.»

وی سپس گفت: در مقابل این ابتکار و حمایتیکه کشاورزان و روستائیان ما دارند، اتحادیه ای از ملاکین درست شده و اسم آنرا گذاشته اند: شورای کشاورزی. اینها در عرضشان یک هکتار زمین هم کشت نکرده اند و نمی توانند یک هکتار برنج را عمل بیاورند. آمده اند یکی از بهترین خیابانهای تهران دفتر

گرفته اند و هر روز مزاحم علمای عظیم ما می شوند. تلگراف می زنند، نامه می نویسند و تلاش دارند تا منافع خودشان را از این راه بلست بیاورند. مگر این علمای ما اینهمه ترویج جهاد و ایثار و شهادت نمی کنند؟ چرا (مالکین) یکی از اینها را بگوش نمی خردند و فقط مسائل و منافع مادی شان را صبح تا شام بوسیله تلگرافهای کذافی مطرح می کنند؟

ناطق ضمن هشدار به دولت در مورد وضع بحرانی کشاورزی و خدماتی استان فارس، از دولت خواست تا هر چه زودتر فکری برای مشکلات این منطقه بکند تا باعث ضایعات و خرابی در بهار آینده نشود.

وی سپس گفت:

«ما در این انقلاب می فهمیم که یاران امام همینها هستند (مستضعفین) و بار انقلاب بدوش اینهاست. پس مجلس و دولت و ما باید تلاش کنیم ترسالت خود را در برابر این محرومیتها بطور کامل انجام دهیم، زیرا آنها به این خدمات نیاز دارند و امام در اولین روز هم این مسأله را به ما تذکر داده اند.»

سازگارتزاد سپس به هجوم سربازان فرانسوی به آفریقای مرکزی اشاره کرد و گفت:

«اینها برای کشتار مسلمانان آگاه و انقلابی به آفجا عزیمت کرده اند.»

هجوم، سنت جاری استکبار جهانی شده است و ما نمی توانیم در مقابل این تهاجم ها ساکت باشیم.

سازگارتزاد سپس به کنفرانس سران اسلامی اشاره کرد و گفت:

«این کنفرانس را امریکا تدارک دیده و ضیاء الحق پادوئی آنرا می کند. ما وظیفه داریم عنوان امت اسلامی و برای دفاع از انقلاب اسلامی ماهیت این کنفرانس را افشاء کنیم.»

وی در ادامه سخنانش گفت:

«این کنفرانس برای سرکوبی انقلاب اسلامی ایران در سطح خاورمیانه و کشورهای آفریقائی است.»

وی در پایان پیشنهاد کرد که مجلس با آیت الله منتظری روابط و ملاقاتهای بیشتری داشته باشد و از ریاست مجلس، حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی، خواست که گزارش ملاقاتهایش با شخصیت های خارجی را به مجلس ارائه دهد.

سراز سخنان پیش از دستور نمایندگان، مجلس وارد دستور شد. ابتدا لایحه مربوط به وصول هزینه های حمل و نقل کالاهائی، که به ترتیب ترانزیت اداری حمل می شود مطرح گردید. کلیات این لایحه پس از بحث و بررسی به تصویب رسید.

سپس دولایحه دوفوریتی مربوط به «گروگانها» توسط هیئتی به ریاست وزیر مشاور در امور اجرائی، به مجلس ارائه شد. (متن این دولایحه جداگانه در همین صفحه چاپ شده است).

احمد سلامتیان نماینده اصفهان به عنوان مخالف این لایحه و حجت الاسلام محلاتی به عنوان موافق آن صحبت کردند. سپس رای گیری بعمل آمد و تصویب رسید.

آنگاه ریاست مجلس اعلام تقاضی کرد و پس از آن مجلس جلسه غیرعلنی داشت.

جلسه بعدی امروز ساعت ۸ صبح تشکیل می شود و در آن، از جمله درباره مفاد همین لایحه، بحث خواهد شد.

لوايح دوفوریتی دولت در مورد «گروگانها»

۱- لایحه دوفوریتی راجع به حل و فصل اختلافات مالی و حقوقی جمهوری اسلامی ایران یا دولت آمریکا.

ماده واحده - دولت اجازه داده می شود که در مورد اختلافات مالی و حقوقی دولت جمهوری اسلامی ایران یا دولت آمریکا، از طریق داور بی طرفی، اقدام به اختلافات مذکور را حل و فصل نماید.

۲- لایحه راجع به بازرس گرفتن اموال شاه معزوم و بستگان نزدیک وی.

ماده واحده - تقرباتی که اموال شاه معزوم و بستگان نزدیک وی طبق لیست پیوست از غارت اموال ملت ایران بلست آمده است، به موجب این قانون دارائی آنان ملی اعلام می گردد و دولت موظف است نسبت به بازرس گرفتن این اموال در هر جا که باشد و نزد هر کسی که باشد، اقدام لازم معمول دارد.

دهقانان بجنورد...

بقیه از صفحه ۵

است. اهالی روستا را اکثر مهاجران بیرجندی تشکیل می دهند. از این عده فقط ۴ خانوار زمین دارند و بقیه زندگی را از راه کارگری در شهرها و جویباری در روستاها می گذرانند. بعضی ها نیز با شرایط نصفه کاری روی زمین دیگران به کار می پردازند. جلف دره در مسیر جاده راز به سوخته قرار گرفته و جاده آن تازگی توسط جهاد سازندگی هموار شده است.

کشت عمده اهالی روستا بصورت دیم است، زمین های آبی ده در پائین ده قرار دارند که سابقا توسط رودخانه مشروب می شد، ولی بر اثر شسته شدن مسیر رودخانه، به علت سیل، سطح آب پایین تر از سطح زمین رفته و به این جهت اهالی باهمیاری ۳ موتور آب خریداری کرده اند. آب آشامیدنی جلف دره غیر بهداشتی و اغلب گل آلود است. حمام ده قدیمی و غیر بهداشتی است. برق و امکانات درمانی نیز وجود ندارد. تا کنون دامهای محل توسط جهاد سازندگی بجنورد واکسینه شده اند. این امر باعث خوشحالی و

روستای «قاضی» از توابع بخش مانه و سملقان

امیدواری روستائیان گردیده است. دهقانان دامپروران زحمتکش جلف دره همانطور که برای پیروزی انقلاب مبارزه کرده اند، اکنون نیز حاضرند در جبهه جنگ علیه دشمن آمریکایی بجنگند و از هیچ نوع کمکی به جنگزدگان نیز دریغ ندارند.

روستائیان می گویند:

«ما می خواهیم که دولت به نیازهای اساسی ما در مورد وسایل کشاورزی و احتیاجاتمان در زمینه دامپروری توجه جدی کند.»

تجمع جلو دادگستری بجنورد، شعار می دادند که: فتوئال اعدام باید گردد».

دهقانان زحمتکش روستا چشم امید خود را به هیئت هفت نفری واگذاری زمین و دیگر نهادهای انقلابی دوخته اند.

آری:

«زمین است که کمر دهقان را راست می کند».

این فریاد یک دهقان است، دهقانی که زیر بار زحمت و رنج شکسته شده است. این فریاد پر درد، بیان

بنا به گفته آقای ولدپور، عضو شورای ده، حدود ۳۰۰ هکتار زمین دارد، فردی است که هیئت های هفت نفری را «کمونست» می داند! او هنگام مراجعه گروه تحقیق، به او بهانه، از صورت دادن اموال و املاک خود به آنها خودداری کرد. این فرد حتی هنگامی که گروه تحقیق با چند پاسدار به خانه اش مراجعه کردند، با ایجاد درگیری با آنها، یکی از پاسداران را با چماق زخمی کرد. اهالی روستا جهت اعتراض به این حرکت زشت، به شهر آمدند. ضمن

تجمع جلو دادگستری بجنورد، شعار می دادند که: فتوئال اعدام باید گردد».

دهقانان زحمتکش روستا چشم امید خود را به هیئت هفت نفری واگذاری زمین و دیگر نهادهای انقلابی دوخته اند.

آری:

«زمین است که کمر دهقان را راست می کند».

این فریاد یک دهقان است، دهقانی که زیر بار زحمت و رنج شکسته شده است. این فریاد پر درد، بیان

نیاز یک جامعه است و باید آویزه گوش مقامات مسئول ملکتی گردد. انجام اصلاحات ارضی بنیادی و واقعی بسود دهقانان زحمتکش، نیاز جامعه و ضرورت انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی ماست. این خواست عمده و به حق یکی از بزرگ ترین بخشها و برجسته ترین زحمت کشان میهن ماست. هم آنها هستند که هشدار می دهند و می گویند: «بعد از انقلاب اربابها بیشتر بدقلقی می کنند».

قانون واگذاری زمین، اکثریت مطلق دهقانان را شامل می شود. منطقه بجنورد را شامل می شود. دهقانان زحمتکش آگاه هستند که واگذاری زمین حق مسلم و قانونی آنهاست و آنها که به دروغ شرع مقدس اسلام را بهانه می کنند و آن را حامی بزرگ مالکی وانمود می سازند به اسلام راستین توهین می کنند. فتوئالها دشمن انقلاب و مزدوران امپریالیسم اند. شایعه افکنان و لیبرالها و روحانی نمایان سنگ انداز مخالف زحمتکش و اسلام واقعیند. منافع انقلاب به خصوص در شمال خراسان، ایجاب می کند که هیئت های هفت نفری واگذاری زمین قاطعانه عمل کنند.

منطقه بجنورد از جمله مناطق مساعد جهت پرورش دام است. درسد قابل توجهی از روستائیان به دامپروری مشغولند. در بخش شمالی بجنورد، راز و جگرکلان را می توان نمونه آورد. این منطقه کوهستانی حدود ۵۵۰۰۰ نفر جمعیت دارد. تعداد دامهای منطقه بطور متوسط بیش از ۸۰۰۰ راس گاو و ۱۳۰۰۰ راس گوسفند است. این امر جدی در خور توجهی جدی سبز هست. مقامات مسئول و ارگانهای انقلابی، با ایجاد مراکز توسعه پرورش دام و با پرداختن وامهای مناسب به دامپروران کوچک و بزرگ کتار باید از طرفی باعث رونق کتار آنها شوند و از طرف دیگر در امر خود کفایت میهنان در تولید دام و گوشت و محصولات دامی، کوشا باشند.

بعلاوه، جهاد سازندگی و ارگان های انقلابی باید با امکانات هر چه بیشتری به کمک این کوچنشینان واقعی بشتابند. روستائیان سربازان اصلی پشت جبهه اند. آنها می توانند با کشت و تولید بیشتر پشت جبهه را مستحکم سازند. زحمتکش روستاهای بجنورد از هیچ نوع فداکاری یا رژیم جنایتکار صدام و امپریالیسم آمریکا دریغ ندارند. باید سلاح آنها را برا ساخت.

دفا تر حزب...

بقیه از صفحه ۱

مشول و گروه های مشکوک و ناشناس، میگذرد و هنوز اقدامی جدی برای باز پس دادن آنها بعمل نیامده است.

طی این ۶ ماه، مسئولان حزب توده ایران و صاحبان مراکز

اعمال خلاف قانون، نه فقط به استقرار نظم انقلابی و به بالا رفتن حیثیت و اعتبار جمهوری اسلامی ایران کمک خواهد کرد، بلکه رفع محدودیت از فعالیت سازمانهای سیاسی انقلابی نظیر حزب توده ایران، پیوندی است که باید اصلاح آنها را برا ساخت.

هم به «مراجع قضائی» مراجعه خواهد کرد و برای استرداد دفاتر خویش خواهد کوشید، ولی امیدواریم که مسئولین مراجع قضائی جمهوری اسلامی ایران نیز در تحقق اظهارات قانونی و منطقی خود بکوشند، زیرا نباید تردید داشت که اجرای قانون و جلوگیری از

ولی متأسفانه عدم تحقق این اظهارات، صرف نظر از آنکه باعث جری شدن عناصر و گروه های غیرمشول و مشکوک میشود، به اعتبار جمهوری اسلامی ایران در میان مردم نیز ضربه ای جدی وارد میسازد.

همانگونه که آقای همتی میسرلیم توصیه کرده اند، ما باز

نام «مردم» صادر نشده است. بیشک مسئولان جمهوری اسلامی ایران، که آشکارا اشغال دفاتر احزاب و گروه های سیاسی را مابین با قانون اعلام می کنند و ضرورت تحویل آنها را به صاحبان اصلی آنها یادآور میشوند، در اظهارات خویش صادق و نسبت به آنها مومنند.

اشغال شده حزب توده ایران، بارها و بارها به «مراجع قضائی» مراجعه و شکایت کرده اند و تمامی راههای پیشنهادی مسئولان امر را برای استرداد این اماکن، بکار بسته اند، اما متأسفانه هنوز، علیرغم تلاشهای یسکیر و چند ماهه، حکم «رفع تصرف عدوانی» از دفاتر حزب توده ایران و

هفته گذشته، در پی دیدار اوتدی، رئیس جمهور چاد، از لیبی، اعلامیه مشترکی انتشار یافت که، دو کشور نامبرده در آن قصد خود را مبنی بر آغاز اقداماتی برای تأمین وحدت چاد و لیبی اعلام داشتند.

اصلاهی مشترک چاد و لیبی بیدرتگ کارزار دیپلماتیک، نظامی و تبلیغاتی بسیاری از کشورهای امپریالیستی و رژیم‌های سرسپرده آنها را برانگیخت.

برای نمونه، دولت ایالات متحده آمریکا، از زبان یکی از سخنگویان وزارت خارجه، از تصمیم چاد و لیبی ابراز «نگرانی» کرد؛ این سخنگو بویژه ناخشنودی آمریکا را از حضور نیروهای نظامی لیبی در چاد اعلام داشت و «آنها مقایله یا مصوبات سازمان وحدت آفریقا» دانست!

بهمین مناسبت رژیم خیانتکار سادات، مناسبات دیپلماتیک خود را با چاد قطع کرد و تفسیر رادیو قاهره تصمیمات مشترک چاد و لیبی را موجب «افزایش خطر نفوذ شوروی در منطقه» خواند!

از سوی دیگر، وزارت خارجه فرانسه «بیان وحدت» دو کشور لیبی و چاد را «محرک» کرد و اعلام داشت که آنها «معتبر نمی‌شناسد»؛ فزون بر این، دولت فرانسه در چند روز گذشته به تقویت نیروها و تجهیزات نظامی خود در «جمهوری مرکزی آفریقا» پرداخته است و، به گفته «خبرگزاری فرانسه»، پایگاه‌های خود را در آفریقا گسترش خواهد بخشید. این اقدام امپریالیسم فرانسه، بلافاصله با تأیید انور سادات خائن روبرو شد. وی فرانسه را به مداخله آشکار در چاد فراخواند.

بدین ترتیب، تصمیم دو کشور مستقل لیبی و چاد، مبنی بر توسعه روابط خود و هماهنگی استراتژیک میان سیاست آنها «نگرانی»، «مخالفت»، «خشم» و «مقابله نظامی»

وحدت چاد ولیبی گام تازه‌ای در راه مبارزه با نواستعمار

امپریالیست‌ها و نوکران آنها را برمی‌انگیزد در حالیکه قاعدتا چنین قسمی تنها به دو کشور لیبی و چاد مربوط می‌شود و «ظاهراً» معلوم نیست که چرا امپریالیسم و سرسپردگان آن بناگاه چنین برآشفته گردیده‌اند.

همان آمریکائی، که اینک از وحدت استراتژیک میان لیبی و چاد ابراز «نگرانی» میکند، بویژه در ماه‌های اخیر، با فعالیت‌های تشریفاتیانه خود در «شاخ آفریقا» و تقویت پایگاه‌های خویش در سومالی، نگرانی راستین خلق‌های این منطقه را برانگیخته است. از سوی دیگر، معلوم نیست که چطور سخنگوی وزارت

خارجه ایالات متحده آمریکا از حضور نیرو-های نظامی لیبی در چاد با اصطلاح «ناخشنود» است، ولی از مداخله نظامی پایدار همپیمانان خود، بویژه فرانسه، در چاد تاکنون ابراز «ناخشنودی» نکرده است.

همین چندی پیش بود که احد اصیل، وزیر خارجه چاد، برای چندمین بار «مداخله نیروهای خارجی، از جمله استعمارگران فرانسه» را مسئول رویدادهای چاد خواند، که «ارتش شمال» هابر را تسلیح و تجهیز می‌کنند. علاوه بر این، چند هفته پیش خود خبرگزاری‌های امپریالیستی، از داگمار، پایتخت سنگال، گزارش دادند که گروهی از لژیونرهای خارجی، از جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا و بریتانیا، در میان سیاهیان حسن هابر می‌جنگند و صدها تن از آنها در ۶۰ کیلومتری نجامنا مستقر شده‌اند.

تکلیف انور سادات هم که معلوم است، وی میکوشد تا برای استوار خیانت بزرگ خود به جنبش آزادی‌بخش عرب، بخصوص نهضت مقاومت فلسطین، همه‌جا پای «کویتسم» و «اتحاد شوروی» را بیان آورد. وی در حالیکه از «مداخله نظامی لیبی»، دم می‌زند، ماهیست که خود، بجای مقابله با امپریالیسم، نیروهای مسلح خویش را در مرز لیبی متمرکز ساخته است!

از سوی دیگر، مصر اکنون بیکی از بزرگترین پایگاه‌های تجاوز امپریالیسم آمریکا علیه کشورهای مستقل منطقه، از جمله جمهوری اسلامی ایران، مبدل شده است.

اما وقیحانه‌تر از همه، موضعگیری امپریالیسم فرانسه است. فرانسه که سالها استعمار تنگین آن، مردم چاد را از هرگونه حق آزادی و تعیین سرنوشت خویش محروم می‌داشت و به ستم‌بارترین چاولگریها علیه آنها دست

میزد، بیست سال پیش مجبور شد که به استقلال سیاسی چاد تن در دهد. اما از آن هنگام تاکنون، امپریالیسم فرانسه برای پیشبرد سیاست نواستعماری خود، بخشها، قشرها و قبایل گوناگون چاد را بجان یکدیگر انداخته است.

مسئولیت اصلی جنگ خانگی، که نزدیک به سه سال است در چاد پیداد میکند، متوجه استعمارگران فرانسوی است. در جریان این جنگ خانگی و ستیزه‌های دامنه‌دار، تاکنون دهها هزار تن از مردم چاد کشته، بی‌خانمان و آواره شده‌اند. طبق آمار، اسلح تنها در عرض دو ماه و آسم فقط در نجامنا، پایتخت چاد، دو هزار نفر بهلاکت رسیدند.

شکفت‌انگیز نیست که دولت فرانسه «بیان وحدت» لیبی و چاد را «معتبر» نمی‌شناسد. در تابستان سال ۱۳۵۸، در لاگوس، پایتخت نیجریه، کنفرانسی برگزار شد که نمایندگان یازده گروه مختلف نظامی - سیاسی چاد و کشورهای همسایه در آن شرکت کردند. «کنفرانس لاگوس»، از جمله، فرانسه را فراخواند که نیروهای خود را بطور کامل از چاد خارج سازد. فرانسه هنوز که هنوز است از اجرای این تصمیم خودداری می‌ورزد.

چنین می‌نماید که امپریالیسم فرانسه بار دیگر قصد دارد که نقش «زاندانم آفریقا» را بازی کند. تهدیدات امپریالیست‌های فرانسه درباره چاد مداخلات استقلال‌شکنانه و تجاوز-کارانه آنها را در ماجراجویی «شایبه» به یاد می‌آورد.

ولی مسلم است که خلق‌های آفریقا، همان طور که خود را از اسارت استعمار کهن آزاد کردند، زنجیر اسارت نواستعمار را نیز خواهند گسست. وحدت چاد و لیبی گام تازه‌ای است در راه مبارزه با نواستعمار.

برای مقابله با تجاوز نظامی آمریکا، تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود

مقدمات اجرای طرح انقلابی اصلاحات ارضی در زیمبابوه به سرعت آماده میشود

درباره اعلام راپرت موگابه، نخست‌وزیر زیمبابوه، مبنی بر اعطای زمین به صدها هزار تن از کشاورزان محروم کشور، مقدمات اجرای این طرح فراهم میشود.

راپرت موگابه، هفته گذشته، در مصاحبه با روزنامه «هرالد»، چاپ سالسبورگ، اعلام کرد: «دولت بزودی طرح مربوط به تقسیم اراضی زمینداران بزرگ را میان صدها هزار تن از کشاورزان محروم سیاه‌پوست آماده می‌کند».

موگابه گفت: «توجه به کشاورزان از اولویت‌های دولت است و عدم رسیدگی به این مسئله، اوضاع کشور را، که با خطر توطئه خارجی و بویژه رژیم نژادپرست، آفریقای جنوبی روبرو است، انفجار آمیز می‌سازد».

نبرد انقلابیون السالوادور اوج تازه‌ای میگیرد

بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای مسلح انقلابی السالوادور در آمده است

بزرودی يك دولت خلقی با شرکت تمامی نیروهای انقلابی تشکیل خواهد شد.

نیروهای مسلح خلق السالوادور تهاجم گسترده خود را در جهت سرنگونی رژیم فاشیستی وابسته به امپریالیسم آمریکا در سراسر السالوادور، با شدت هرچه تامل، ادامه می‌دهند. انقلابیون تاکنون توانسته‌اند قسمتهای مهمی از کشور را از تسلط مزدوران خارج کنند. نیروهای انقلابی همچنین بزودی، با تشکیل يك دولت جدید خلقی، فعالیت‌های خود را در جهت اعمال حاکمیت خلق اوج تازه‌ای خواهند بخشید.

نیروهای انقلابی جنبه آزادیبخش ملی به نبرد علیه نیروهای دولتی السالوادور در سراسر کشور ادامه می‌دهند. اعلامیه جنبه آزادیبخش ملی، که از «راديو آزادی» ارگان انقلابیون السالوادور، که در نواحی آزاد شده کشور برنامه پخش می‌کند، حاکیست که نیروهای میهن‌دوست، شهر «سانت‌آنا»، دومین شهر بزرگ السالوادور، را تصرف کرده و شهر «چالانتانگو»، مرکز يك ایالت، را نیز تحت کنترل خود درآورده‌اند.

جنگ در مرکز سان سالوادور، همچنان ادامه دارد و برائس عملیات موفقیت‌آمیز نیروهای میهن‌دوست، در پایگاه نظامی «ایلو-پاتکو»، اکثر هواپیماها و هلی‌کوپترها آسیب دیده‌اند. براساس گزارش راديوهای کشورهای آمریکای مرکزی، بیش از ۵۰ شهر تحت کنترل نیروهای انقلابی درآمده است.

در همانحال جنبه آزادیبخش ملی، با انتشار اعلامیه‌ای در سان‌سالوادور، اعلام کرد که بزودی يك دولت خلقی جدید را معرفی خواهد کرد. در این اعلامیه، هدفهای اصلی برنامه دولت انقلابی آینده السالوادور تشریح شده است. مهم‌ترین هدف دولت انقلابی، دفاع از استقلال ملی و منافع توده‌های مردم خواهد بود. همچنین دولت جدید قصد اجرای اصلاحات اساسی را به منظور تضمین برابری مردم در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دارد. در زمینه سیاست خارجی، دولت تازه از سیاست غیرمتعهد بیرونی می‌کند و خواستار

وزیر فرهنگ افغانستان:

در صورت پیروزی توطئه امپریالیسم در افغانستان، انقلاب ضد امپریالیستی ایران سرکوب می‌شود

عبدالمجید سرپلند، وزیر فرهنگ افغانستان، گفت: «امپریالیسم آمریکا توطئه وسیعی را، که هدف آن به راه انداختن يك جنگ منطقه‌ای یردانه در کشورهای اسلامی بوده، طرح کرده بود».

وی ضمن اشاره به همدستی چین، پاکستان، عربستان و اسرائیل در این توطئه گفت: «آمریکاییان از افغانستان اجرای توطئه را آغاز و بواسطه آن، اقدامهایی در جهت محاصره منطقه شروع کردند».

وزیر فرهنگ افغانستان افزود:

محرمانه سرنوشت تعیین سرنوشت برای خلقها خواهد شد. در دولت آینده همه نیروهای خلقی انقلابی، که در مبارزه ضد دیکتاتوری شرکت دارند، عضویت خواهند داشت. يك ارتش جدید نیز برای دفاع از منافع ملی و دستاوردهای انقلابی، براساس ارتش انقلابی خلق و افراد میهن‌دوست نیروهای مسلح کنونی، تشکیل خواهد شد.

والتین مارتینز، رهبر «جنبه آزادیبخش ملی - فارابوئودومارتنی» السالوادور، روز ۲۱ دیماه ۵۹ در مکزیکو در يك سخنرانی مطبوعاتی اعلام کرد که سازمانهای مسلح انقلابی السالوادور، از شنیه گذشته، تمامی نیروهای خود را در يك تعرض عمومی، که تعرض نهایی علیه نیروهای دولتی به‌شمار می‌رود، وارد کارزار کرده‌اند. وی تأکید کرد: «ناپودی نیروهای دولتی حداکثر ظرف یکماه عملی خواهند شد».

یک هفته وی، قسمتهای شمالی السالوادور، در روز ۲۱ دیماه ۵۹ تحت کنترل نیروهای انقلابی درآمده است و این نیروها حالت تعرضی بخود گرفته‌اند. وی گفت:

«بخش سیاسی، همراه این تعرض عمومی، توانسته است از هم‌اکنون ۵۰ درصد از فعالیت‌های موسسات السالوادور را فلج کند».

مارتینز افزود: «هیئت رهبری انقلابی السالوادور، احتمال مداخله مستقیم آمریکا را در نظر گرفته است، ولی انقلابیون با چنین احتمالی، مقابله خواهند کرد».

فایلو کاستیلو، عضو سازمان سیاسی - دیپلماتیک انقلابی، که قرار است در شهر مکزیکو مستقر شود، اظهار داشت: «گروه زیادی از افراد ارتش در درجات مختلف، از صفوف ارتش السالوادور فرار کرده‌اند و روحیه ارتش تضعیف شده است».

وی گفت: «ادعای دولت السالوادور مبنی بر اینکه اوضاع را تحت کنترل دارد، صحت ندارد و برعکس واحدهای دولتی در همه شهرهای مهم، مورد حمله قرار می‌گیرند».

«این توطئه، در صورتی که به پیروزی می‌رسد، همچنین به آمریکاییان اجازه میداد که انقلاب ضد امپریالیستی مردم ایران را سرکوب کنند، اما توطئه خائنانه حرام خونی که امپریالیسم آمریکا در نظر داشت در افغانستان براه اندازد، با کمک برادرانه اتحاد شوروی به مردم افغانستان نقش بر آب شد و مردم دنیا بخوبی به ماهیت هابوی «اسلام» در خطر است» آمریکا پی بردند».

وی افزود:

«شکست این توطئه زخم بزرگ و درمان ناپذیری بر یکر امپریالیسم جهانی وارد کرده است».

نامه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز و مدیر مسئول: متوجه بهزادی

خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸ (دفتر نامه مردم) هنوز در اختیار نامه مردم نیست

NAMEH MARDOM

No. 418

13 January 1981

Price:

West-Germany	0.80	DM
France	2	Fr.
Austria	8	Sch.
England	20	P.
Belgium	10	Fr.
Italy	350	L.
U.S.A.	40	Cts
Sweden	1.50	Skr.

خوانندگان گرامی نامه مردم و همه مقامات دولتی و غیر دولتی می‌توانند به آدرس زیر با نامه مردم مکاتبه کنند:

صندوق پستی ۱۴/۳۵۵۱، منطقه پستی تهران